Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1497 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 17 februarie 1954

In numărul de azi:

Alfabetizarea — datorie patriotică pentru fiecare utemist și tînăr

Anul școlar de alfabetizare este în plină desfășurare. In sute de cursuri de alfabetizare, neștiutorii de carte, — oropsiți în vremea regimului burghezo-moșieresc — pătrund acum tainele scrisului și cititului.

In anii regimului de democrație populară sute de mii de oameni ai muncii au învățat să scrie și să citească. Mulți din cei pentru care literele erau semne de neînțeles, sînt astăzi oameni înaintați în lupta pentru construirea socialismului, îmbinînd minunat efortul minții cu cel al muncii fizice.

Mii de oameni ai muncii — pînă mai eri analfabeți — sînt astăzi fruntași în producție, stahanoviști, iau drept călăuză în activitatea lor izvoarele nesecate ale prețioasei experiențe sovietice pentru ridicarea necontenită a productivității muncii și pentru reducerea prețului de cost.

Alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte are o mare însemnătate pentru înfăptuirea liniei politice a partidului cu privire la creșterea necontenită a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Construirea socialismului cere oameni pregătiți multilateral, cunoscători ai metodelor de muncă înaintate în industrie și agricultură. Viața noastră nouă și atît de bogată în fapte, zilele avîntate de muncă pentru bunăstarea poporului muncitor și întărirea patriei cer ca în rîndurile noastre să nu mai avem neștiutori de carte.

Intelepciunea poporului, experiența lui de veacuri este minunat cuprinsă în zicători. „Cine știe carte are patru ochi" spune o astfel de zicătoare. Creatorul anonim al acestei zicători—poporul—a văzut minunat de bine și a simțit ce neprețuit ajutor este știința pentru făurirea unei vieți fericite, viață pe care a dorit-o cu toată puterea în anii grei de exploatare.

Tocmai de aceea regimul burghezo moșieresc a ținut departe de carte, în ignoranță poporul muncitor, pentru a-l putea exploata și asupri.

Pentru statul democrat-popular, care-și trage forța din conștiința tot mai înaltă a maselor, lichidarea neștiinței de carte, ridicarea maselor largi spre lumină și cultură, înfăptuirea revoluției culturale constitue condiții de cea mai mare însemnătate pentru succesul construirii vieții noi, socialiste. Numai însușindu-și comorile culturii, oamenii muncii pot să se bucure de o viață cu adevărat civilizată.

Edificatoare în această privință sînt cifrele din comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii Planului de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale pe anul 1953.

In rîndul celor care au învățat să scrie și să citească în anii regimului de democrație populară au mai intrat încă peste 300.000 de oameni ai muncii care au fost alfabetizați în cursul anului 1953.

Sîntem în al 4-lea an al cincinalului, an care are o mare importanță pentru lichidarea neștiinței de carte. Lupta împotriva analfabetismului trebue acum considerată ca o datorie patriotică și de mare răspundere pentru fiecare utemist și tînăr.

Plenara a X-a a C.C. al U.T.M. arată că organizațiile U.T.M. sînt obligate să-și pună în centrul preocupărilor lor participarea la importanta operă de lichidare a neștiinței de carte. Multe organizații UTM ajută activ munca de alfabetizare și contribue la efortul comun desfășurat în această acțiune de către organele statului. De exemplu, pentru lichidarea complectă a analfabetismului în comunele Glogova din raionul Baia de Aramă, regiunea Craiova, Bătrîni din raionul Teleajen, regiunea Ploești, organizațiile U. T. M. au adus o contribuție însemnată. Invățătorii utemiști muncesc stăruitor pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte. O muncă susținută este dusă — de pildă de utemistul deputat Tudosie Bălăuță, învățător în satul Noua Văcărească din raionul Lehliu, regiunea București.

Mai sînt însă organizații și organe U.T.M. care nu depun destule eforturi în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte.

Multe organizații U. T. M. nu controlează munca utemiștilor care au sarcini pe linia alfabetizării, nu îndrumează și nu ajută destul pe tinerii învățători în munca de alfabetizare. De aceea se mai găsesc utemiști și tineri care nu-și îndeplinesc în mod conștiincios sarcinile pe care le au. De pildă utemistul I. Aron din comuna Stei, raionul Beiuș, care răspunde de un cerc de alfabetizare, nu se prezintă cu regularitate la cursuri, creînd în felul acesta greutăți cursului de alfabetizare.

De asemenea multe cursuri de alfabetizare se desfășoară la întîmplare, fără un plan bine stabilit. In alte locuri se folosesc manuale vechi, care au greșeli în ceeace privește metodele de predare și în conținutul lor. Astfel, în comuna Dirloș și altele din regiunea Stalin, cursurile de alfabetizare se desfășoară după manualele din 1950.

Asemenea lipsuri dăunează calității cursurilor de alfabetizare și nu atrag neștiutorii de carte la cursuri.

Pentru înfăptuirea prevederilor planului cincinal de lichidare totală a analfabetismului, organele și organizațiile U.T.M. trebue să-și sporească necontenit contribuția lor, să mobilizeze masele largi ale tinerilor intelectuali dela orașe și sate, pe elevi și studenți la această acțiune patriotică.

Comitetele raionale, orășenești și organizațiile de bază U.T.M. trebue să activizeze pe tinerii din comisiile de alfabetizare și să recomande sfaturilor populare aiți tineri, acolo unde unii din cei aleși la începutul anului de învățămînt nu-și îndeplinesc sarcinile. Delegații organizațiilor U.T.M. în aceste comisii trebue să fie controlați, cerîndu-li-se să dea dări de seamă în fața organizației asupra activității lor.

Periodic, comitetele regionale, raionale și orășenești și organizațiile de bază U.T.M. au datoria să analizeze aportul pe care-l aduc utemiștii și pionierii în munca de alfabetizare. Sarcina concretă a fiecărei organizații de bază U.T.M. este aceea de a se ocupa și de a răspunde de alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte din locul de muncă respectiv.

Utemiștii bine pregătiți să primească sarcina de a alfabetiza pe doi-trei neștiutori de carte. Acolo unde munca de alfabetizare se desfășoară slab, organizațiile U.T.M. să ceară comisiilor de alfabetizare să încredințeze utemiștilor comune, sate, fabrici, de care să răspundă, să asigure frecvența, să ajute elevii și să controleze cum este însușit materialul. Acolo unde cadrele didactice sînt puține, utemiștii cei mai bine pregătiți, tinerii intelectuali, agronomi, medici, funcționari dela sfaturile populare să fie numiți responsabili de cursuri sau să ajute alături de cadrele didactice alfabetizarea neștiutorilor de carte.

Lupta pentru lichidarea neștiinței de carte trebue îmbinată cu o intensă muncă politică de masă. In scopul mobilizării tuturor analfabeților la cursuri, de o mare însemnătate este munca de agitație dela om la om. Utemiștii pot mobiliza neștiutorii de carte la cercuri agrotehnice, îi pot aduce la cursuri de calificare, unde aceștia să-și dea seama practic de marea însemnătate a științei de carte. Tinerii „prieteni ai cărții" să organizeze seri de citit la care să fie invitați și analfabeți. Cu acest prilej vor fi citite asemenea bucăți literare care să stîrnească interesul pentru noi cunoștințe. Prin agitatori și stațiile de radio-amplificare să fie popularizați acei elevi ai cursurilor de alfabetizare care învață și obțin succese în această privință. Festivalurile artistice, șezătorile la căminul cultural sînt mijloace eficace de lămurire a neștiutorilor de carte asupra deosebitei importanțe ce o reprezintă cunoașterea scrisului și a cititului.

Utemiști și tineri! munciți cu avînt pentru lichidarea complectă a neștiinței de carte în țara noastră! Participați la marea bătălie ce se desfășoară pentru ca la sfîrșitul planului cincinal, în R.P.R., toți oamenii trecuți de vîrsta școlară să știe carte!

Adunarea festivă dela Teatrul C. F. R. Giulești

Marți seara, în sala Teatrului C.F.R.-Giulești, a avut loc adunarea festivă organizată de C.C. al Sindicatului muncitorilor ceferiști și Ministerul Căilor Ferate cu prilejul împlinirii a 21 de ani dela eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933.

Au participat numeroși oameni ai muncii, oameni ai artei, științei și culturii, reprezentanți ai organizațiilor de partid și de masă, militari ai Forțelor noastre Armate.

La adunare au luat parte tovarășii: Chivu Stoica, Dumitru Petrescu, Gh. Vasilichi, Stelian Moraru, Mihai Mujic, miniștri, conducători ai organizațiilor obștești.

Adunarea a fost deschisă de tov. Stelian Moraru președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Asistența a păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor clasei noastre muncitoare căzuți în februarie 1933 în lupta pentru pace, libertate și independență națională, împotriva fascismului și a războiului.

Expunerea în legătură cu aniversarea a 21 de ani dela glorioasele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933 a fost făcută de tov. Ionel Diaconescu, ministrul Căilor Ferate.

Adunarea a trimis o telegramă omagială Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Participanții la adunare au ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne.

S-a intonat apoi cîntecul de luptă al proletariatului, Internaționala.

Adunarea festivă s-a încheiat cu un program artistic, prezentat de ansamblul artistic al C.C. al Sindicatului muncitorilor ceferiști.

★

Asemenea adunări au mai avut loc și în alte orașe ale țării.

(Agerpres)

De pe cuprinsul patriei noastre

Roadele învățăturii

CLUJ (dela corespondenta noastră **Livia Lövenstein**).—La S.M.T. Bonțida au luat ființă în acest an 3 cursuri de calificare pentru tractoriști, șefi de brigadă și pontatori alimentari. Cursurile sînt conduse de mecanicul șef Ruian Petru. La cele trei cursuri participă 40 de tractoriști, 9 șefi de brigadă și 9 pontatori alimentari. Lecțiile predate care se compun din două părți: teoretică și aplicația practică la locul de muncă, ajută mult tractoriștilor în munca de producție. Ele sînt predate pe înțelesul tractoriștilor. Deaceea tractoriștii vin cu multă dragoste și învață cu sîrguință la cursuri. Cele învățate aci le aplică în producție, în perioada aceasta la reparatul mașinilor agricole. Utemiștii ca Sălăjan Mihai, Bria Victor și Mathe Francisc sînt primii la cursuri iar în producție sînt printre cei mai buni din stațiune. Una din lecții a arătat tractoriștilor cum se poate repara mașinile pe ansamblu, după metoda sovietică Bugacev. Această metodă a fost aplicată în practică și după ce a fost însușită de către toți tractoriștii din stațiune a dat și roadele dorite. Pînă la 3 februarie au fost reparate 10 tractoare, 12 pluguri, 2 semănătoare și 66 grape.

Echipa utemistului Bria Victor lucrează la repararea cutiilor de viteze. Ea este una din echipele fruntașe pe stațiune și s-a remarcat prin buna organizare a muncii, astfel încît fiecărui membru al echipei îi revin sarcini precise. Echipa utemistului Bria Victor a reparat pînă la 3 februarie cutiile de viteză dela 10 tractoare. O altă echipă fruntașă este echipa utemistului Covriga Dumitru care repară punțile din spatele tractoarelor.

Indeplinindu-și sarcinile la timp, tractoriștii și-au sporit și cîștigul personal. Pentru cele 66 de grape reparate fiecare tractorist care a contribuit prin munca sa la repararea lor a cîștigat numai în 17 zile 800 lei.

Și-au realizat planul pe luna februarie

GALAȚI (dela corespondentul nostru).

Muncitorii și tehnicienii dela Atelierele CFR „Gh. Apostol" din Galați, îndrumați de către organizația de partid luptă cu avînt sporit pentru îndeplinirea sarcinilor de plan înainte de termen.

Intrecerea socialistă a cuprins majoritatea muncitorilor tineri și vîrstnici. In secția strungărie lucrează cei mai mulți tineri. Zăpada și gerul nu i-au împiedicat cu nimic pe tinerii de aici, ca să-și îndeplinească sarcinile de plan. Utemistul stahanovist Burlacu Ion, strungar, și-a îndeplinit planul pe luna februarie pînă la data de 12, realizînd o depășire a normei de 300 la sută. La obținerea acestui succes a contribuit îndeosebi aplicarea metodei Colesov, tăierea intensivă a metalelor. Exemplul lui a fost urmat și de utemiștii strungari Mardarie Alexandru, Gheorghe Eduard și Gaftan Andrei, care aplicînd metoda Colesov și-au îndeplinit pînă la data de 12 februarie planul pe întreaga lună.

Cu aceeași însuflețire muncesc și tinerii din celelalte secții. De exemplu, stahanovistul utemist Petrescu Virgil, ajustor, care lucrează în secția mecanic-șef, depășește zilnic norma cu 50 la sută, iar tinerii Drosu Mihai și Groapă Ion din secția fierărie, depășesc zilnic norma cu 90—100 la sută.

O preocupare de seamă a tinerilor muncitori este și aceea de a economisi cît mai multe materiale. De exemplu tinerii din secția mecanic-șef, au economisit în prima jumătate a lunii februarie sîrmă pentru instalațiile electrice în valoare de 520 lei. Muncitorii din secția fierărie au confecționat din deșeuri, în primele 12 zile ale lunii februarie, 1000 de eclise pentru arcuri, în valoare de 3000 lei. La confecționarea ecliselor s-au evidențiat în mod deosebit tinerii Ionel Dumitriu, Gheorghe Bălan și alții. In vederea măririi producției și productivității muncii în secția mecanic-șef, au fost aplicate inițiativele tovarășilor Moreanu Alexandru și Lăpuș Nicolae pentru tăiatul penelor de saboți, care se execută acum printr-o singură operație în loc de două. Aceste inițiative contribue la economisirea unei mari cantități de combustibil.

In curînd la Atelierele CFR „Gheorghe Apostol" în secția mecanic-șef se va crea o subsecție pentru confecționarea și ascuțirea cuțitelor cu plăcuță dură, necesare secției strungărie.

Prin descoperirea rezervelor interne

In lupta pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne, colectivul fabricii de celuloză „Reconstrucția" din Piatra Neamț, a obținut noi succese. Astfel s-a reușit ca leșia rezultată din fierberea alcalină a celulozei, care conține o cantitate de săpunuri provenite din rășini și grăsimi din lemn, să fie valorificată.

Tehnicienii din întreprindere, cu ajutorul tehnic primit din partea Direcției Generale a Hîrtiei și Celulozei și cu colaborarea Institutului de Cercetări din Industria Lemnului au realizat o instalație pentru recuperarea uleiului de tall din leșie, care constitue materia primă pentru fabricarea diverselor săpunuri și lacuri.

Instalația s-a construit din resursele locale ale întreprinderii și cu sprijinul fabricii de hîrtie „Comuna din Paris" din aceeași localitate, care le-a pus la dispoziție un compresor neutilizat.

Din probele industriale făcute pînă acum, rezultă că se pot recupera lunar 900 kg. ulei de tall, din care se poate fabrica o importantă cantitate de săpun.

In noul magazin

Vestea că un nou magazin s-a deschis în comună, s-a răspîndit repede. Țăranii muncitori din Măldăeni, raionul Roșiorii de Vede au simțit și de data aceasta grija pentru continua ridicare a nivelului lor de trai. Prin deschiderea magazinului, țăranii muncitori sînt aprovizionați cu produse industriale de toate felurile chiar în comuna lor și astfel nu mai sînt nevoiți să meargă cale lungă pînă la oraș.

Chiar din prima zi, de cînd noul magazin și-a deschis larg ușile, numeroși țărani muncitori vin la magazin să-și cumpere mărfurile necesare. Ștefan Grigore, de pildă, valorificînd 280 kg. grîu a cumpărat tablă pentru a înveli casa. Din banii luați prin valorificarea a 300 kg. grîu, Gheorghe Preoteasa a cumpărat 12 saci de ciment și altele. La fel a făcut și Traian Popa. Valorificînd o însemnată cantitate de grîu, el a cumpărat 12 saci de ciment. Țărani muncitori ca Buzatu Florea și Gancea Petre și-au cumpărat deasemeni stofă de haine în schimbul produselor pe care le-au valorificat.

Și tot mai mulți țărani muncitori din Măldăeni vin să-și valorifice produsele agricole ce le prisosesc, cumpărînd în schimb, din noul magazin, produse industriale necesare, deoarece magazinul este totdeauna bine aprovizionat.

Corespondent
ȘTEFAN CRISTINA

Primele succese

IAȘI (dela corespondentul nostru Bucur Constantin).

Doar trei zile au trecut de cînd la Cooperativa Meșteșugărească „1 Mai" din Iași s-a înființat secția tineretului pentru producerea bunurilor de larg consum. In acest timp secția a produs 50 de cămăși și 100 de vestuțe și rochițe pentru copii, între vîrsta de 8—14 ani. La cele 10 modele de rochițe pentru copii a muncit cu multă dragoste maistra secției, tînăra Zeilic Olga.

La secția tineretului pentru producerea bunurilor de larg consum lucrează 12 persoane. Conducerea cooperativei a dotat secția cu 9 mașini de cusut. Pînă în prezent s-au evidențiat în muncă utemista Chifan Natalia și tinerele Mogdaș Ortansa și Boiță Maria.

Au primit pentru a doua oară Steagul Roșu de producție

Pentru a doua oară, colectivul de muncă al Institutului de proiectări civile și industriale al societății „Sovromconstrucție" a primit ca prețuire a rezultatelor obținute în semestrul II 1953, Steagul Roșu de producție al Ministerului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din construcții.

La festivitatea decernării care a avut loc luni după amiază în sala Teatrului de estradă, au participat un mare număr de proiectanți, ingineri, tehnicieni, arhitecți și funcționari din cadrul Institutului și reprezentanți ai Ministerului Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții.

Tov. Iosif Keler din partea C.C. al Sindicatului muncitorilor din construcții a vorbit despre succesele obținute în munca de proiectare în semestrul II 1953. Datorită ajutorului primit din partea Uniunii Sovietice prin documentație tehnică, și învățînd de la proiectanții sovietici, colectivul Institutului a reușit să cîștige întrecerea socialistă între Institutele de proiectări din cadrul Ministerului Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții, îndeplinind planul la proiecte și devize în proporție de 108 la sută. Productivitatea muncii în această perioadă a crescut cu 13 la sută față de plan, iar prețul de cost al devizelor pe întregul an 1953 a fost redus cu 22 la sută. Anul trecut, proiectanții Institutului au realizat noi proiecte de construcții social-culturale, cum sînt proiecte pentru staționare cu 44, 50 și 75 de paturi, aripa Muzeului de Artă al R.P.R. și altele. La concursul organizat de Institut în cel de al doilea trimestru al anului 1953 au fost prezentate 143 proiecte de locuințe muncitorești pentru mediul rural și urban ce se vor construi pe baza cooperării între locatari. 89 de ingineri proiectanți au fost recompensați cu premii în bani. Conducerea Institutului s-a preocupat de crearea condițiilor optime de muncă a proiectanților, îndeplinind 93 la sută din prevederile contractului colectiv.

In încheiere, vorbitorul a arătat sarcinile ce revin proiectanților în vederea traducerii în viață a măsurilor luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit.

Au luat apoi cuvîntul tehnicieni, ingineri și proiectanți care și-au exprimat mulțumirea pentru sprijinul prețios primit din partea proiectanților sovietici la întocmirea proiectelor necesare construcțiilor ce se ridică în țara noastră.

Festivitatea înmînării Steagului Roșu de producție s-a încheiat cu un bogat program artistic dat de colectivul artistic și orchestra semi-simfonică a Institutului de proiectări civile și industriale S.R.C. (Agerpres)

Fapte din viața unei întovărășiri agricole

Rezultatele obținute de întovărășiți au îndemnat și pe alți țărani cu gospodării mici și mijlocii din Siliștea Crucii să rupă cu munca de unul singur, pe petice mici de pămînt și după metode înapoiate. 72 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii au cerut în vara anului 1952 să fie primiți în întovărășirea agricolă. Printre cei noi înscriși se afla și Marin I. Balica care se mai înscrisese în întovărășire cu un an înainte, dar influențat de chiaburii Gheorghe N. Chifu și Ion I. Belciuneanu care lansau fel de fel de zvonuri mincinoase, se retrăsese. Marin I. Balica și soția lui au văzut că au fost înșelați de chiaburi și că întovărășiții în loc să culeagă mai puțin au cules recolte cu mult mai mari decît țăranii care au muncit individual pămîntul. Ei au văzut că recolta strînsă de întovărășiți le ajunge acestora și au și prisos pe cînd lui care a obținut mai puțin, nu. Aceasta l-a făcut să ceară din nou să fie primit în întovărășire.

— Acum, întovărășirea „Inainte" are sarcini mai grele spunea președintele la o adunare după primirea noilor membri, în toamna anului 1952. — Intovărășirea noastră are 93 de familii. Acum trebuie mai multă pricepere și mai multă chibzuială. Dar sîntem mulți și om chibzui, iar pînă la urmă răzbim noi. Partidul și statul ne vor ajuta.

Și s-a pornit iarăși munca. Arăturile și însămînțările de toamnă au fost făcute de S.M.T. Băilești. In primăvara anului 1953 întreaga suprafață însămînțată cu grîu a fost grăpată. Mai tîrziu, de cîte ori s-a simțit nevoia s-a făcut plivitul grîului, pînă a dat în pîrgă. Strîngerea recoltei s-a terminat repede.

Care mai de care dintre întovărășiți făcea socoteala să vadă cît va culege pe hectar. Rezultatul însă a întrecut toate așteptările lor. Pe lotul semincer au obținut 2.600 kgr. iar pe restul de suprafață cîte 2.100 kgr. grîu la hectar. Intovărășiții din Siliștea Crucii au fost primii care și-au predat cotele către stat la păioase, primind chitanța nr. 1 pe raion.

După ce și-au achitat cotele, au plătit munca S.M.T.-ului, au oprit necesarul de semințe și au trecut apoi la împărțirea grîului.

A fost un eveniment însemnat în viața satului. Maria Colici a luat pentru 0,50 ha. însămînțate cu grîu, 1440 kg., la fel și Dumitru I. Jilavu. Ceilalți care și-au muncit individual pămîntul au obținut o recoltă scăzută. Aurica I. P. Gugu, Gheorghe Drăguș și alți țărani muncitori cu gospodărie individuală nu au obținut nici pe jumătate cît au obținut întovărășiții.

Roade îmbelșugate au strîns întovărășiții și la alte culturi. La porumb au recoltat 2.100 kgr. pe hectar, 2.500 kgr. la ovăz, 30.000 kgr. la sfecla de zahăr și 1300 la bumbac. Intovărășitul Gheorghe Florescu a obținut 1.520 kgr. pe hectarul cultivat cu bumbac pentru care a primit 7600 lei. In afară de aceasta el a mai primit un premiu de stat de 5600 lei. La fel Petre Troanță de pe 0,50 hectare cultivat cu bumbac a recoltat 675 kgr. Și el a primit un premiu de 1.640 lei.

Nu aceleași rezultate le-a obținut Petre Enache care muncește individual. El a realizat cu mult mai puțin decît întovărășiții.

Roadele muncii pămîntului în întovărășire duc la ridicarea nivelului de trai al țăranilor muncitori și la îmbunătățirea aprovizionării cu hrană a populației muncitoare, cu materie primă a industriei.

Și în adevăr viața întovărășiților s-a îmbunătățit. Pigulea Constantin a intrat printre primii în întovărășire cu un hectar de pămînt. Munca în întovărășire făcută cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului a silit pămîntul lui Pigulea să rodească mai bogat. A cules atît încît are și prisos. Surplusul de cereale l-a valorificat avînd posibilitatea să-și procure cimentul și țigla necesară pentru construirea unei case. Nu de mult el și-a construit o casă cu trei camere, de îți este mai mare dragul de ea. Marin Balica și-a cumpărat boi, car nou și 2000 bucăți țiglă necesară pentru un grajd și șopron, iar Dumitru Troanță a cumparat un bou. Exemple de acestea se pot da multe.

La obținerea tuturor succeselor din cadrul întovărășirii un rol deosebit l-a avut organizația de partid care a explicat totdeauna rostul acțiunilor, al muncilor și a mobilizat pe întovărășiți la executarea muncilor la timp și în cele mai bune condițiuni. Iar organizația de bază U.T.M. din cadrul întovărășirii a mobilizat tineretul la întreținerea culturilor și la celelalte munci. S-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Virgil Balica, Gheorghe S., Mitrache Maria, Elena Oanță și alții.

Succesele obținute de întovărășiții din Siliștea Crucii au făcut ca încă 13 familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii să ceară să fie primiți în întovărășirea agricolă iar din rîndul întovărășiților mai vechi 13 au făcut cereri pentru a se forma o gospodărie agricolă colectivă. Printre aceștia se numără și Petre Troanță, Gheorghe Curcă, Ilie Ivan, Ion Gavrilă.

Intovărășiții din Siliștea Crucii, au de lucru și acum pe timp de iarnă. Ei urmează cursurile agrozootehnice din cadrul întovărășirii. La aceste cursuri participă cu regularitate 75 de tovarăși, învățînd cum să smulgă pămîntului recolte cît mai bogate.

Pe de altă parte se pregătesc cele necesare în vederea muncilor de primăvară. Doar în primul an au cules recolte mari, în al doilea și mai mari. Viața le-a devenit mai bună. Și ca să devină și mai bună, ei se pregătesc pentru recolte cu mult sporite.

Corespondent
V. MIHAILESCU

Vești din țările de democrație populară

★ ★

Se dezvoltă învățămîntul superior în R.P. Albania

In cursul anului universitar curent, institutele de învățămînt superior din R.P. Albania au căpătat o largă dezvoltare.

In cadrul Institutului de agricultură au fost înființate catedre de fitocultură și de organizare a agriculturii, cabinete agricole, de legumicultură etc. La Institutul politehnic s-a deschis un laborator de mașini electrice, cabinete de tehnologie a metalelor și a pieselor de mașini.

In prezent se construiește o mare clădire pentru Institutul pedagogic.

S-a lărgit considerabil rețeaua institutelor de învățămînt seral. La cursurile serale organizate în cadrul institutelor de planificare și economie, precum și la Institutul pedagogic, studiază în prezent un număr de două ori mai mare de studenți decît în anul trecut, iar la Institutul politehnic — un număr de trei ori mai mare. Institutul pedagogic are și o secție de cursuri fără frecvență.

Iată în fotografie pe tînăra Munire Zaini, studentă a facultății de Microbiologie, lucrînd în laborator.

Noi întreprinderi în R. P. Polonă

In R. P. Polonă se desfășoară cu un avînt deosebit construirea de întreprinderi noi și lărgirea celor existente. In regiunea Czenstochow (voevodatul Stalinogrud) sînt în plină desfășurare lucrările pentru săparea unei noi mine de fier — mina „Barbara". Aceasta va fi cea mai mare mină de fier din întreaga Polonie.

In așezarea muncitorească din apropiere, minerii și familiile acestora s-au și instalat în peste 10 blocuri.

Potrivit prevederilor planului, mina „Barbara" va începe producția în cel de al patrulea trimestru al anului 1954.

La uzinele metalurgice „Boleslaw Bierut" din Czenstochow a început deasemeni construcția unei mari fabrici de aglomerare a minereurilor, avînd peste 20 secții de producție.

Se construesc numeroase fabrici noi și în regiunile din estul Poloniei.

La Ostrolenka (voevodatul Varșovia) sînt în toi lucrările de construcție a unei termocentrale.

Se fac pregătiri intense în vederea construirii corpului principal al centralei care va avea un volum de circa 120.000 m. c. Prima instalație de turbine va fi pusă în funcțiune în 1955.

Recent a fost pusă în funcțiune cu întreaga sa capacitate de producție o filatură modernă pentru fire subțiri la Andrychow (Voevodatul Cracovia) — prima secție a uriașului combinat textil aflat în curs de construcție.

De curînd au fost puse în funcțiune toate secțiile fabricii de nitrogen a combinatului de produse chimice dela Kendzerzyn (voevodatul Opole), care va produce mii de tone de salpetru ce va fi folosit ca îngrășămînt pentru agricultură.

In apropiere de fabrica modernă de mătase construită cu 2 ani în urmă la Turk (voevodatul Poznan) se construiește acum o mare țesătorie de mătase. Războaiele necesare țesătoriei se vor fabrica în R. P. Polonă.

Crește bunăstarea oamenilor muncii din Cehoslovacia

Ca urmare a celor două reduceri ale prețurilor de stat cu amănuntul care au fost efectuate în ultimele trei luni ale anului 1953, populația din R. Cehoslovacă a realizat economii în valoare de 200 milioane coroane. Salariul real al muncitorilor din industrie a crescut la sfîrșitul anului 1953 cu 9% față de începutul anului.

Datorită reducerii repetate a prețurilor cu amănuntul la mărfurile industriale și alimentare, a sporirii prețurilor de colectare la produsele agricole, a reducerii unor impozite și înfăptuirii altor cîteva măsuri, populația republicii a economisit în total 7 miliarde coroane.

Anul 1954 va fi un an de creștere continuă a bunăstării oamenilor muncii. Va fi extinsă considerabil producția mărfurilor de consum popular, iar puterea de cumpărare a oamenilor muncii din Cehoslovacia va crește cu 15%.

Cu dalta și ciocanul

Mai mare daraua...

Dela Tîrgul Jiu la Petroșani sînt cam vreo 60 de kilometri. O mașină îi parcurge într-o oră și jumătate, un tren în două ore, un car cu boi în 10 ore, un turist într-o zi, iar un mandat telegrafic în cîteva... luni.

Cînd păstorii daci din părțile Hațegului coborau cu turmele la iernat în regiunile subcarpatice ale Olteniei, înainte de plecare sacrificau un berbec, aducîndu-l jertfă zeilor, ca să-i ocrotească și să ajungă cu bine. Mai tîrziu pe vremea descălecării, cnezii și voievozii ridicau mînăstiri drept mulțumire că au trecut fără necaz munții.

Om naiv, Alexandru Chera din Tg. Jiu a crezut că dacă vrea să trimită niște bani fiului său Alexandru Al Chera, student la Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, e deajuns să complecteze un mandat telegrafic, că de rest au grijă oficiile poștale din Tg. Jiu și Petroșani. Nu știa că munca tovarășilor dela aceste oficii se face adesea la întîmplare. Studentul Chera s-a apucat să aștepte cei 30 de lei pe care tatăl său i-a expediat din Tg. Jiu la 26 noembrie 1953, și-i mai așteaptă și astăzi. Ce s-a întîmplat? Mandatul indică drept destinatar pe Alexandru Al. Chera, iar telegrama pentru eliberarea banilor a fost transmisă greșit pe numele Alexandru Alexandru, așa că banii n-au putut fi eliberați la Petroșani, tov. Alexandru Al. Chera, dar nici n-au fost trimiși imediat înapoi. La reclamația făcută la Tg. Jiu, se răspunde expeditorului, prin nota Nr. 129, din decembrie 1953, că banii au fost achitați destinatarului, ceea ce nu era adevărat. Abia după multe insistențe și rugăminți ale tovarășului Chera, Oficiul din Petroșani trimite banii înapoi la Tg Jiu. Mister, totuși! Banii nu se eliberează nici expeditorului. Urmează o nouă reclamație și o nouă notă, la 26 ianuarie 1954, a Oficiului din Tg. Jiu, cu următorul conținut.

„Binevoiți a cunoaște că M Nr. 1519 din 26 noembrie 1953, valoarea 30 lei — s-a returnat dela Petroșani ca nereclamat, însă odată sosit la Oficiul nostru, trecuse termenul de valabilitate, motiv pentru care a fost trimis Oficiului București C și D spre a se prelungi viza. Cînd Bucureștiul ne va trimite mandatul vi-l vom achita acasă".

Semnătura
Indescifrabil

Intre timp, dat fiindcă tînărul Chera avea nevoe de acești bani, părinții îi mai expediază odată alți 25 lei și pentru aceasta achită taxa de „fulger". Cu tot „fulgerul" mandatului și cu toate fulgerele și trăznetele tovarășului Chera, și acești bani au luat-o pe urma celor dintîi.

In consecință a fost nevoe de o taxă de mandat telegrafic de 2,50 lei — o taxă de mandat fulger — de 8,70 lei — pentru ca o sumă de 30 lei să plece dela Tg. Jiu în noembrie și să ajungă la Petroșani în februarie bineînțeles dacă s-or învrednici tovarășii dela poștă s-o facă să ajungă pînă la sfîrșitul lunii.

Despre astfel de fapte, o zicală populară spune că-i mai mare daraua decît ocaua.

Considerăm că este cazul ca tovarășii de la oficiile poștale din Tg. Jiu și Petroșani să-și schimbe neîntîrziat stilul de muncă — și să deservească rapid și conștiincios publicul.

Camera nr. 72

Inainte de a pleca în vacanță, studenții care ocupă camera nr 72 în căminul Institutului de Medicină din Timișoara ne-au scris că în camera lor e mai frig decît afară, astfel că sînt nevoiți să se pregătească pentru examene echipați ca pentru o expediție la Polul Nord. Lucrul e mai mult decît curios, e deadreptul surprinzător. Căminul Institutului de Medicină este instalat într-o clădire modernă, cu calorifer, combustibilul este asigurat, așa că cel puțin din punct de vedere al căldurii n-ar trebui să se plîngă nimeni.

Și în realitate, camerele studenților, coridoarele, sălile și sălițele sunt încălzite normal, numai camera nr. 72 e ghețărie. Cam pe la mijlocul lunii decembrie, camera nr 72 a primit o vizită importantă, o adevărată comisiune venită să constate condițiile de viață ale studenților. Tovarășul decan Cardoș, un reprezentant al comitetului U.T.M pe Institut, și unul al administrației căminului, au intrat pe ușă, s-au cutremurat de frig, s-au zgribulit și au ieșit repede afară ca nu cumva să înghețe.

— N-aveți un termometru? Se pare că e minus cincisprezece grade — spuse tovarășul decan, grăbindu-se să se încălzească ...afară!

De atunci studenții din camera nr. 72 așteaptă, ceas cu ceas, să apară roadele vizitei. Insă nimic nu s-a schimbat. Celelalte camere, sălile, sălițele, coridoarele sînt încălzite, în timp ce în camera nr. 72 temperatura se menține neschimbată.

Știți care e cauza ireparabilă a acestei catastrofe? Fereastra e defectă și nu se închide bine, iar administrația căminului susține că... nu se poate repara.

In locul termometrului promis pentru camera nr. 72, comisia ar face bine să procure un termometru cu care să se măsoare comoditatea administrației, dar în același timp să-i prescrie și tratamentul necesar.

FLORIN Z. FLORIN

Toma Balteș — brigadier zootehnic

De multe ori venea Toma Balteș de acasă cu o bucățică de pîine în buzunar și-i făcea mare plăcere, văzînd-o pe Erna, o văcuța bălțată, cum mesteca liniștită, privindu-l mulțumită cu ochii săi mari, blajini. Nu-i vorbă, avea Balteș și alte vaci sub îngrijire, față de care își făcea conștiincios datoria dar ce să-i faci avea pentru Erna o grijă deosebită. Și se mai găsea cîte unul care să-l necăjească cu cîte-o vorbă răutăcioasă.

— Ia vezi că iar ți-a făcut Erna vreo boacănă.. Aleargă! Și într-adevăr, ori cît de înțelegătoare ar fi fost Erna, totuși avea obiceiul prost de a arunca afară paiele din iesle, de a face murdărie. Dar asta nu micșora cu nimic grija lui Toma pentru ea cu toate că trebuia să muncească mai mult decît ceilalți mulgători, să o curețe și să-i primenească paiele.

Cu toate că avea mult de lucru, Toma Balteș își făcea timp și să învețe. Il sîcîia la început mereu cu întrebările pe doctorul Costea care cu răbdare îl lămurea. Il ajuta să pătrundă tainele zootehniei. Cineva îi spuse într-o zi:

— Măi Toma, tu poate vrei cumva să devii medic veterinar.

— Medic nu, dar poate brigadier. Tare aș vrea.

Și iată, n-a trecut mult și Toma Balteș a ajuns unul din cei mai buni brigadieri zootehnici ai fermei „Roșia". In urma unui curs de calificare pe care l-a urmat la fermă. Au trecut de atunci trei ani, și astăzi el studiază, ia parte activă la cursurile zootehnice ce se țin în cadrul fermei.

De multe ori o să-l vezi în biroul inginerului zootehnic Honig Lucian, șeful său cerîndu-i cîte o lămurire.

Inginerul Honig care-i cunoaște această pasiune pentru învățătură îi este întotdeauna un bun sfătuitor.

Noua mulgătoare

Intr-o zi Almăjan Ilinca i-a spus lui Toma:

Bădiță Toma aș vrea să vin să învăț și eu rostul la vaci.

Toma Balteș a privit-o cu atenție. Oare fetișcana asta subțirică vorbea sincer? Nu cumva se săturase de munca dela crescătoria de porci și acum credea că la grajdul de vaci îi treaba mai ușoară?

— La noi îi muncă mai grea, îi spuse el.

— Nu-i nimic ce dacă? Vreau să învăț să devin o bună mulgătoare. Mă primești în brigada dumitale?

Era în ochii ei atîta stăruință încît Balteș se dădu bătut.

— Bine, spuse el, dar să te țîi de treabă să iei aminte cum lucrează ceilalți și să le prinzi meșteșugul.

După ce plecă fata, Toma se gîndi singur. Auzi, l-am spus „să prinzi meșteșugul". Ce, aici e pe furate? Fata trebuie învățată ca lumea. O voi ajuta din toate puterile să învețe.

Mai tîrziu stătea de vorbă cu ea:

— Vezi tu Ilinco, animalul simte la fel ca și omul. Te înțelege, doar că n-are grai. Ar fi păcat să ne batem joc de el. Cu cît îl îngrijești mai bine cu atît ți-i de mai mult folos. Noi aici ducem bătălia pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție la lapte. Pînă acum n-am fost sub plan. Și nici n-o să fim dacă om îngriji vacile cum se cuvine.

După aceia îi arătă practic cum trebuie făcut mulsul.

— Sa nu crezi că asta-i o treabă secundară, îi spuse el în încheiere. Ea trebuie făcută cu pricepere și cu multă atenție. Altfel vaca nu-ți dă decît o cantitate redusa de lapte. Deci trebuie să reții după ce-ai spălat ugerul bine cu apa caldă, îl masezi cu toată mîna din toate părțile ca să funcționeze în bune condițiuni toate glandele. Apoi te speli din nou, îți iei halatul alb și treci la muls. Să nu uiți niciodată că trebuie să lucrezi curat. Ai înțeles?

— Da.

— Atunci treci și arată-mi.

E adevărat că la început treaba mergea greu. Ilinca uita uneori să maseze ugerul alte ori să-și pună halatul alb. Dar încetul cu încetul sub supravegherea lui Balteș a început să se deprindă. Dar asta făcea parte din primele lecții; cu fiecare zi ce trecea, Ilinca devenea o tot mai bună mulgătoare de vaci.

O cisternă netrecută în plan

Toma Balteș era necăjit. Fața lui slabă și lunguiață devenise stacojie. Tuna și fulgera împotriva conducerii fermei.

— Nutrețul ne-a lipsit. L-am înlocuit noi cu cocenii tocați, tărîțe, borhot, ca producția de lapte să nu scadă. Dar acum ce-o să facem?

Inginerul Honig îl asculta încruntat.

— Cam ce-o să facem? întrebă el. Pînă ne vine nutreț o să le dăm amestecul ăsta mai departe.

— Ar fi bine... Dar borhotul e pe terminate. Fabrica de bere nu ne mai dă cantitatea necesară că sîntem în plină iarnă și consumul berii a scăzut.

Inginerul se gîndi: are dreptate Toma.

— Trebuie să facem ceva, continuă Balteș. Brigada mea a realizat 2667 litri lapte pe cap de vacă anual, 267 litri depășire. Nu vreau să dau un gram mai puțin. Mă înțelegeți?... Afară de asta vacile sînt și ele fătate, o să slăbească.

— Am găsit, spuse triumfător inginerul. Inlocuim borhotul umed cu cel lichid dela fabrica de sirop. Găsim acolo cît vrei!... Ne trebuie însă un mijloc de transport.

— N-avem cărute?

— Ba da... Dar vezi două ne-ar trebui o cisternă, că-i vorba de borhot lichid nu umed. Mi se pare mie că am văzut una pe aici pe undeva.

După ce au răscolit toate ungherele fermei au dat de cisternă, undeva într-un colț.

— Ce-o să ne servească ea, zise Toma mîngîind-o.

— Deocamdată, nu prea... spuse întunecat inginerul în timp ce o cerceta cu atenție. Văd că-i lipsesc niște piulițe, oiștea, [illegible].

— Le facem noi rapid. Dăm o fugă la atelier și în cîteva ore...

— Dăm, dăm, dar mai încet, îi tempera [illegible] inginerul. Dar și acolo se lucrează planificat. Și sînt atîtea lucrări urgente...

— Cum? sări brigadierul. Dar asta nu-i urgentă? Las'că mă duc eu să-i conving. Și fără să mai aștepte un cuvînt o și luă la fugă în direcția atelierului de reparații.

Zablovschi, șeful secției a dat din umeri.

— Nu se poate acum Toma, avem lucrări urgente.

— Dar trebuie, — se încăpățînă Toma.

Șeful tăcea. Părea că este în cumpănă. Bocănea cu ciocanul la un fier. Toma îi strigă la ureche:

— Producția de lapte are să scadă.... Copiii au să bea mai puțin lapte... Poate ai vreun copil. Ce zici?

— Ajunge. Hai că mai omorît cu discursul tău Măi Marine, strigă el la unul din lucrători. Vezi ce are cisterna aia și pune-o la punct.

Numărul 3

Numărul 3 trebuia să nască dintr-un moment într-altul. Toma știa bine lucrul ăsta, că doar avea evidența la zi a tuturor vacilor. Afară de asta putea să ghicească lucrul asta chiar dacă nu s-ar fi uitat în carnet.

— Vezi tu, îi spuse el lui Almăjan Ilinca crupa este moale... Ugerul este lăsat în jos. Astea sunt semnele apropiatei nașteri. Ai grije. Daca o prind durerile facerii să mă anunți și pe mine și pe doctor.

La nașterea asta doctorul trebuia să asiste neapărat. Vaca era bolnavă de brucelă. In astfel de cazuri se întîmplă să aibe hemoragie și putea să moară. Dintre cele care aveau boala asta puține scăpau cu viață.

...S-a întîmplat ca pe numărul 3 s-o apuce durerile facerii la miezul nopții. Nu era prima dată cînd brigadierul zootehnic Toma Balteș era sculat din somn. Nu se supăra niciodată; ba din contră s-ar fi supărat dacă nu era chemat.

— Dă fuga la telefon și anunță-l pe medic, a spus el paznicului în timp ce se îmbrăcă în grabă.

Dar medicul n-a putut să vină. N-avea nici un mijloc de locomoție la îndemînă. Răspunsul lui a fost clar:

— Să facă Balteș ce-o putea.

Iar Balteș în grajd cu mînecile de la halat suflecate, la lumina palidă a unui bec electric, era în prada celor mai mari încordări. Trebuie să scap vaca.. Trebuie, își spunea el.

Un muget puternic a răscolit liniștea nopții. După el altul și altul. Acolo, în grajd se dădea o luptă între viață și moarte. Se scurg clipe grele de încordare. Pe fruntea brigadierului zootehnic Toma Balteș au apărut broboane mari de sudoare. Dar n-avea timp cum să le bage în seamă.

— Muuu! Muuu!...

Un scîncet slab și vițelușul plăpînd, tremurînd pe picioarele-i șubrede își clatină capul într-o parte și-n alta. Vaca însă este slăbită, neputincioasă, cu ochii încețoșați. Se sbîrcolește. Dar Toma lucrează neobosit.

Peste puțin timp numărul 3 dă cu botul în căldarea cu tărîțe. Mestecă liniștită.

Abia acum Toma se șterge pe fața de sudoare cu dosul halatului alb. Pronunță încet cuprins de o bucurie lăuntrică:

— A fost salvată!.. A fost salvată!...

VASILE MIHAILESCU

Din nou o activitate bogată

[illegible] U.T.M. [illegible] „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin [illegible] activitate. [illegible] U.T.M. din [illegible].

[illegible] U.T.M. Stalin [illegible] a [illegible] acestei [illegible] și a lua măsuri de îndreptare.

In răspunsul [illegible] comitetul regional U.T.M. arată că în urma cercetă[rilor] [illegible] de organizației de bază U.T.M. din fabrică [illegible] comitetul organizației și în primul rînd tovarășul Vasile Moraru, membru în comitetul organizației de bază U.T.M. [illegible] de muncă [illegible] U.T.M. [illegible] orășenesc U.T.M. care [illegible] de activitatea acestei organizații [illegible] permanent și [illegible].

Ținînd seamă de situația existentă, au fost luate măsuri pentru îmbunătățirea muncii. Astfel pentru slaba activitate, activitatea tovarășului Vasile Moraru a fost analizată într-o adunare generală de organizație. In comitetul organizației de bază U.T.M au fost cooptați alți doi utemiști conștiincioși în îndeplinirea sarcinilor de producție și de organizație — Ladislau Szekely și Carol Balinth.

Desfășurarea învățămîntului politic de organizație s-a îmbunătățit deasemeni. Opt forme de învățămînt politic au fost activizate, iar frecvența cursanților la aceste forme a ajuns la 90 la sută.

Au fost obținute succese și în direcția sporirii contribuției tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producție. Brigăzile de tineret și-au intensificat munca și, aplicînd metodele înaintate, au reușit să obțină însemnate depășiri de normă.

Organizația de bază U.T.M dela „Partizanul Roșu" trăiește din nou o viață bogată!

Pentru sănătatea oamenilor muncii

O deosebită atenție se acordă astăzi în țara noastră ocrotirii sănătății oamenilor muncii. Aceasta o dovedesc, pe deplin, realizările de zi cu zi în domeniul sanitar. In orașul Timișoara, de pildă, funcționează 19 spitale unificate, 12 servicii și puncte de transfuzii și conservare a sîngelui, 8 centre medicale sportive, 12 policlinici ambulatorii industriale cu peste 100 servicii de specialitate, 14 servicii de salvare (auto-sanitare), 11 unități dermato-venerice. Deasemeni numărul paturilor din spitale este cu 215 la sută mai mare decît în 1944, iar în sectorul ocrotirii mamei și copilului, numărul paturilor este mai mare cu 1090 la sută în comparație cu anul 1938. Deasemeni, și în rețeaua antituberculoasă, volumul paturilor s-a mărit cu 307 la sută față de 1951.

Toate aceste realizări de seamă obținute în domeniul sanitar sînt o nouă dovadă grăitoare a grijii pe care partidul și guvernul o poartă sănătății poporului muncitor.

Corespondent
L. DUNAJECZ

Note bibliografice

* *

MIRON RADU PARASCHIVESCU
„Laude"
(E. S. P. L. A.)

In volum sînt cuprinse poezii scrise în anii regimului burghezo-moșieresc, ca de pildă „Vasile Roaită" (1935), precum și poezii care oglindesc viața din zilele noastre, liberă și din ce în ce mai îmbelșugată. („Voința ta", „Armata păcii", „Propace", „Pruncul", „1 Mai", „Clasa la atac" etc.)

Poemul „Cîntarea Romîniei", închinat memoriei lui Alexandru Sahia, este o evocare amplă a luptei aprinse pentru dreptate, pe care a purtat-o poporul nostru obidit dealungul veacurilor. Volumul cuprinde mai multe poezii închinate partidului, conducătorul și îndrumătorul poporului nostru, în făurirea vieții noi, așa sînt „Cinci toasturi de ziua partidului", „Dedicație" etc.

MARCEL BRESLAȘU
„Cîntec de leagăn al Doncăi"
(EDITURA TINERETULUI)

Marcel Breslașu cîntă în cel de al XXVII-lea poem din ciclul „Cîntarea cîntărilor" chipul luminos al Doncăi Simo, tînăra comunistă care în anii de neagră ilegalitate a înfruntat prigoana regimului burghezo-moșieresc luptînd pentru răspîndirea în mijlocul poporului a cuvîntului partidului. Poemul înfățișează emoționant tăria sufletească a Doncăi, dragostea ei de mamă care renunță totuși să trăiască alături de copilașul ei, dăruindu-se în întregime luptei pentru fericirea poporului, pentru ca „să crească fără teamă pruncii țării și ai mei!"

DEMOSTENE BOTEZ
„Floarea soarelui"
(E. S. P. L. A.)

Bogățiile și frumusețile patriei noastre iubite, orașele în care grădinile înfloresc pe locurile ruinelor lăsate de război, oamenii noi ai țării, amintiri din timpul neuitatului Festival Mondial al Tineretului și Studenților pe care l-a găzduit Capitala noastră în vara — iată care sînt temele versurilor cuprinse în acest volum.

Autorul închină un ciclu de poeme intitulat „Momente dintr-o gospodărie colectivă" vieții clocotitoare pe care o trăiesc oamenii muncii de la sate uniți în gospodării agricole colective.

MIHNEA GHEORGHIU
„Intîmplări din marea răscoală"
(E. S. P. L. A.)

Poemul constitue o evocare a unei pagini glorioase din trecutul poporului nostru, marea răscoală dela 1821. Cînturile poemului înfățișează suferințele poporului exploatat ale cărui lacrimi „de-amar de vreme nu s-au mai uscat", năzuința lui de a-i zdrobi pe asupritori. In versuri răsună chemarea domnului Tudor din Vladimiri, căpetenia pandurilor a cărui amintire „va rămîne neștearsă în inima poporului" răsună ecoul luptelor purtate de cei ce s-au ridicat atunci să scape țara de năpaste: țărani și tîrgoveți, norodul întreg.

Scrisori de pe șantier

Bucuria lui Vasile Cărăușu

Nici nu știu cînd au adormit: obosiți de cu zi băieții abia au apucat să-și arunce hainele pe cîte un scaun. S-au înfășurat în pleduri și treptat răsuflarea lor întretăiată, greoaie, a cuprins întreg dormitorul. A adormit și vecinul meu de pat Vasile Cărăușu. Somnul l-a cuprins deodată. Voise să-mi mărturisească o mare bucurie. A adormit.

Vasile Cărăușu a venit pe șantier acum vreun an. Era într-o zi de noembrie, cînd după îndelungată cumpănă și nestatornicire, vremea se hotărîse și dăduse primul ger. Băieții trăseseră cojocelele, înfundaseră cușmele și porniseră gălăgioși, după cum le e felul la lucru. Pe drum l-au întîlnit pe Vasile. Era unul din flăcăii de prin preajma locului, din familii ale căror bărbați, odată cu terminarea muncilor de cîmp pornesc să se tocmească pentru vremea de iarnă ca lucrători sezonieri. Vasile ce-i drept întîrziase. Ceilalți flăcăi de prin sate veniseră mai demult iar acum deveniseră oameni de fiecare zi ai șantierului. Ca orice nou venit Vasile a fost supus „botezului".

— Nu te-a slobozit mai iute tătîne-tu, mă, voinicule?

— Sau te-a întîlnit cu vreo leliță în drum și cum ești tu arătos te-o fi tocmit să-i ții de urît.

— Mai iute aș crede c-a rînduit la bucate laolaltă cu mumă-sa, că ăsta-i din cei de se țin de poala catrinței pînă îl rîd miresele.

— Lăsați mocanul în pace. A fost cu oile la păscut.

Vasile nu înțelegea că așa-i felul băieților, că ei rîd fără răutate și că-l primesc și pe el cu alaiul datorat prin tradiție de-acum tuturor nou veniților.

Incruntat, dușmănos, tăcea. Privea iscoditor, cu teamă, la toate „haimanalele" astea, „că din astea-s multe" — îi spusese doar și tătuca la plecare.

— Te-au costat mult hainele, mocane?

— Țoalele... se zice la ei..

— Zi-i — îs dela București?

„Mocanul" tăcea răbdător. Și-a privit hainele nu prea arătoase dar trainice, fără să priceapă de ce rîd băieții de ele și fără să poată înțelege pe atunci că el devenise de acum al șantierului, pentrucă trecuse cu bine „botezul".

Ținea în mînă, cu teamă, o lădiță de lemn de stejar, neluștruită, făcută, se vedea, în pripă și închisă cu un lacăt. Cine dacă nu era cît toate zilele — că ea astfel de lăzi câte ne-am văzut — în orice caz trebuie să îi slujit la [illegible] vreunei purți boierești.

— Și ți-ai adus averea în ladă?

— Ași! Sufletul dragului să nu-l aibe care cumva!

Așa a fost începutul lui Vasile Cărăușu înregistrat cu numele de șantier „Mocanu" în vîrstă de 17 ani, împlinit la Florii, posesor al unei lădițe de stejar cu conținut neinventariat.

Mi-l aduc aminte cînd a intrat în dormitor, la baracă. Pe atunci mai era liber patul din spre fereastră.

— Asta-i al tău!

L-a cercetat din ochi de parcă vroia să-l cumpere, l-a împins în spre perete, depărtîndu-l de celelalte, și-a pus lădița cît mai în fund sub pat, a întors capul spre băieți să vadă de nu-l urmăresc cu privirile și abia după aceea s-a întins mai liniștit să se odihnească.

Il interesau banii și numai banii. Dacă se cîștiga puțin într-o secție trecea în alta, iar acolo cîștigînd și mai puțin, cerea să fie trecut înapoi.

I s-a dat o salopetă, inadins mai mare ca să-i șadă rău, — credea el — și o pereche de bocanci 44 ca să aibă dece rîde băieții. Mînca la cantină, nu cheltuia de prisos și strîngea ban cu ban. Ii punea în ladă cînd nu erau băieții în cameră, și n-ar fi împrumutat pentru nimic în lume. Nu mergea la filme, nu-și cumpăra haine.. avea el socotelile lui. Nu se apropiase de nimeni.

Spre sfîrșitul lui februarie s-a îmbolnăvit. Băieții i-au purtat de grijă; mergeau pe la el, îi cumpărau de-ale mîncării, îi povesteau despre cele petrecute pe șantier, neomorîndu-se însă cu firea pentrucă nimeni de fapt nu-l prea iubea. Cînd, întorcîndu-se în secție, a auzit dela nea Petrache: „Bine că te-ai însănătoșit, avem nevoie de tine..." s-a bucurat poate pentrucă spera să cîștige mai bine, sau poate pentrucă prima oară cineva avea nevoie de el. A fost propus apoi pentru școala de calificare. S-a gîndit mult, s-a zbuciumat, dar n-a primit, deși rîvnise către școală, deși i-ar fi plăcut să învețe, deși era dornic. Tătuca însă îi spusese: „La începutul lui april să-mi fii acasă!"

Ii plăcuse de Lenuța pentrucă ea nu rîdea de nimeni și deci nici de el. Intr-o zi a acceptat de dragul ei să meargă chiar la film. Ii părea rău c-o să plece... dar nu avea încotro. Un lucru însă nu-l știa Vasile Cărăușu, că atunci cînd lucrezi mult timp într-o secție ajungi de la o vreme să nu mai spui „în secție la nea Petrache", ci spui „la noi în secție". Și dacă drumul către această transformare este legat de o muncă uneori mai grea, făcută în ploaie, în ninsoare, în frig, atunci ajungi să spui cu o tărie de nezdruncinat acest „la noi". Și mai era un lucru. Cînd vine primăvara pe șantier parcă s-ar porni o mie de pîrîiașe repezi dinspre munte. Inmugurește tot ce poate în muguri, chiar și oamenii: devin mai cutezători. [illegible] gîndurile, păsările cerului și firișoarele de iarbă: sînt aruncate cojoacele, crengile uscate și resturile de zăpadă; se amestecă mai mult ca deobicei razele soarelui cu mirosul reavăn din spre rîu și cu bătăile inimii.

Așa a rămas Vasile Cărăușu pe șantier, păcîndu-i însă nu mai puțin banii, închizîndu-i, la fel de cu grijă în lădiță, privind mai departe temător spre băieți și spre nea Petrache.

Spre sfîrșitul lui mai a fost evidențiat pentru munca sa deosebită. Evidențierea a fost făcută într-o ședință de producție: „Tînărul Vasile Cărăușu neutemist..."

— Nici n-o să ajungă vreodată utemist — a spus un băiat din apropierea lui.

Ceilalți n-au auzit, dar lui Cărăușu, deși poate nici nu știa prea bine ce înseamnă să fii utemist, i-a stricat bucuria evidențierii.

In fond ce-i așa grozav să devii utemist? Parcă devii mai bun? Și apoi ce? Lucrează el mai slab decît utemiștii? Auzi vorbă: n-o să devină niciodată utemist! N-o să fie dacă n-ar vrea el, dar dacă ar vrea...

Seara, după ce s-a stins lumina în cameră, Vasile Cărăușu s-a hotărît totuși să întrebe pe Costel:

— Dece nu pot fi eu utemist?

— Nu știu! Lasă mă să dorm.

— Dece nu pot fi?

— Fiindcă ești, așa cum ești!

— Și cum sînt? Mai rău decît tine?

Vasile s-a aprins pentru prima oară. Pentru prima oară a ridicat tonul, pentru prima oară nu se putuse stăpîni.

— Ce țipi? Eu nu te știu nici cine ești, nici de unde vii.. Lasă-mă să dorm!

Nu! aici trebuie, că alta-i pricina. Il pizmuesc pentrucă el o fi strîns bani, pentrucă n-a vrut să cheltuiască fără rost, pentrucă le pare rău că n-au și ei. Că doar la drept vorbind, nu-i el mai rău decît ceilalți. N-a fost oare și el evidențiat? Și apoi ce lui nu i-a fost drag șantierul? Atunci de ce a rămas? Știe el dece! Pentrucă a fost prost și legat la ochi. Acum însă s-a deșteptat: n-o să mai rămînă el mult. Or fi, nu-i vorbă și oameni buni, sirguincioși, dar prea-l pizmuesc pentru bani. Își va lua ce-i al lui la întîi ale lunii și-o să plece.

Pentru noi a fost o surpriză. Ceea ce n-am fi crezut, se-ntîmplase. La un sfîrșit de chenzină Vasile Cărăușu a fugit. Fără să afle nimeni, fără să-și ia rămas bun, fără să spună unde și nici dacă se mai întoarce.

Trecuse vreme ca la vreo două săptămîni: noi începuserăm să-l și uităm cînd ne-am pomenit din nou cu el. Și-a pus din nou lădița sub pat cît mai în fund, ne-a privit și a așteptat să-l întrebăm cîte ceva.

Noi ne-am văzut de-ale noastre. Unii citeau, alții își țeseau ciorapii... parcă ne vorbiserăm.

Vasile Cărăușu s-a întins pe pat, cu fața spre noi, și ne-a privit fără să ne-nțeleagă. Și-a închipuit că nu-i vorbim pentrucă el nu merită să i se mai vorbească. Intr-un tîrziu a spus ca pentru el sau poate ca o scuză: „Am fost acasă". Cînd am vrut să sting lumina în cameră am văzut că Vasile nu se desbrăcase și privea mai departe undeva spre tavan. Am simțit că-i e greu. Cînd m-am apropiat și i-am privit a zîmbit încurcat, copilărește și a oftat. M-am așezat lîngă el pe marginea patului.

Ne-am privit din nou și ca un răspuns la întrebările mele fără cuvinte, mi-a spus: „Am fost acasă... M-am sfădit cu tătuca, zicea să nu mă mai întorc pe șantier..."

„Tătucă, plec..." — „Nu pleci!" — „Trebuie tătucă.." — „Te îngrop și nu pleci, neam de neamul tău.." — „Plec tătucă; aici mă usuc, mă mistuie dorul.."

Vasile s-a sculat de cu zori mai obosit decît se culcase: a dat în vreo două rînduri roată șantierului și cu mult înainte de 7, s-a prezentat la lucru.

— Ți-a fost dor de Lenuța, mocane?

Vasile a clătinat din cap. Și-a luat sculele, le-a mîngîiat cu privirea, s-a uitat după Petre care a luat dalta cea nouă — și doar fusese a lui, cu ce drept? și într-un tîrziu a răspuns: „Lenuțe-s și pe la noi..."

Numai nea Petrache cît a fost ziulica de mare a întors mereu ochii după Vasile, l-a privit și iar l-a privit, iar seara cînd s-a întors i-a spus muierii: „Il știi pe Vasile? S-a întors. Nu cred să mai fugă. Și-a biruit duhul..."

Vasile a reintrat în muncă. Ca și înainte se oprea doar la capătul puterilor. Mergea vorba că o să-l facă șef de echipă. Și așa treceau zilele. Trecea, pe nesimțite și vara. Și curios mi se părea uneori că totul se schimbase în juru-mi, afară de Vasile. Își cumpărase un rînd de haine, uneori citea, dar rămăsese încă cu sufletul departe de noi.

Intr-o sîmbătă seară am făcut în cameră „chef". Toader Alăutăresei fusese confirmat utemist în ajun, și noi găsisem prilejul căutat de a sărbători ceva. Vasile a ciocnit paharul cu noi în cinstea lui Toader, a confirmarii, dar cum e el, a băut mai puțin decît toți și stătea într-o parte sfios... Simțeam că-i răscolesc amintiri, gînduri, dorinți.

Sînt lucruri însă pe care nu le poți prevedea. Așa s-a întîmplat și în seara petrecerii. Cînd s-a ametit Costel nu s-a putut stăpîni și i-a spus lui Vasile ca și atunci la ședință — „în cinstea ta nu apucăm noi să ridicăm paharul.. nu meriți". Totul venise din senin. Vasile s-a ridicat, s-a îndreptat spre colțul lui.. spre pat. La mijlocul drumului s-a oprit, s-a întors spre Costel, l-a privit încruntat, poate cu ură și a rostit printre dinți, mai mult pentru el decît pentru noi: „om vedea.. om vedea cine merită". Noi ceilalți, am tăcut, înțelegînd, numai Costel rîdea mai departe pentrucă vezi, el nu știa ce spusese. Petrecerea se stricase. Cîteva zile Cărăușu a lucrat mai slab, apoi totul a intrat în normal.

Spre sfîrșitul lui septembrie se lucra la fixarea unor suporți pentru conductele din sala filtrelor. Se începuse montarea suporților de deasupra celulelor de sare și pentrucă se lucra la înălțime, s-a înjghebat la repezeală o platformă de susținere provizorie. Nea Petrache lucra sus. La un moment dat una din grinzile platformei s-a desprins și nea Petrache a alunecat. Vasile s-a prins cu o mînă de balustrada celulei și din cădere l-a prins, luînd șocul loviturii asupra sa. Băieții simplu, fără cuvinte de prisos i-au strîns mîinile. La un pas numai se deschidea celula de sare. O clipă de neatenție, de ezitare, și totul s-ar fi isprăvit poate altfel.

Costel privise scena fără să scoată un cuvînt. Și numai seara în cameră, reamintind cele întîmplate i-a spus lui Vasile că-și retrage vorbele spuse și că ar fi gata să-i dea și prima recomandare.

Vasile a zîmbit trist. Poate-și închipuise că altfel se cucerește numele de utemist. Dar spre norocul lui, neștiind încă să-și pună probleme, s-a culcat amărît doar, gîndind că totuși așa sînt oamenii..

In noembrie Vasile a fost evidențiat pentru a doua oară. De data aceasta totul a decurs normal. L-au felicitat. I-au dat și un premiu în bani. Și pentru prima oară Vasile nu s-a bucurat de bani. Ce să facă cu ei? Să-i trimită lui tătuca? Să meargă cu băieții la restaurant?

Pe drum s-a întîlnit cu Neculai — secretarul comitetului U.T.M.

— Bine că te-am văzut! Te căutam chiar. Citește cărticica asta și treci cîndva pela mine.

Vasile s-a uitat la coperta ei albă, la literele-i roșii, a întredeschis puțin gura, dinspre buze au început să se pronunțe treptat două cute și-a încruntat ușor sprîncenele și totuși s-a transformat pînă la urmă într-un zîmbet. Și-a pus cărticica în buzunarul dela piept și a pornit-o întîi grăbit, apoi din ce în ce mai repede.

In ajun plouase. Era noroi. Vasile nu-l vedea după cum nu vedea gropile, bălțile... Alerga din ce în ce mai iute. Și bocancii lui 44, prea mari totuși pentru el, împroșcau noroiul fără milă în toate direcțiile. A intrat ca o furtună în cameră și oprindu-se numai lîngă băieți, i-a privit fericit. A vrut să le spună parcă ceva și totuși ca întotdeauna, a tăcut. S-a apropiat de pat a scos lădița, a vrut să pună cărticica înăuntru, dar gîndindu-se poate că pentru Statutul U.T.M lădița nu-i locul cel mai potrivit, a împins lădița înapoi și a pus statutul sub perină.

In zilele următoare nu mi-am dat seama ce-l preocupa pe Vasile mai mult. Avea însă înfățișarea unui om sigur de ceva, căruia parcă inima îi spusese un lucru pentru noi încă greu de înțeles. Nu de mult în cameră mi-a arătat că și-a cumpărat un plicușor de celofan, din cele în care se țin actele și poate și... carnetul. Probabil că am zîmbit. Incurcat, Vasile mi-a spus că „întîmplător l-a găsit și l-a cumpărat".

Cel mai surprins a fost însă Toader, cînd peste cîteva zile, făcînd curat în dormitor și măturînd pe sub paturi, a văzut că lădița lui Vasile, lădița cea de stejar, nelustruită, era fără lacăt.

E iarăși jumătatea lui noembrie. A dat primul ger. Băieții și-au luat cojocelele, și-au înfundat cușmele și au pornit la lucru. Pe drum ne-am întîlnit cu un băiat de vreo 17 ani, venit de prin partea locului, să se tocmească la șantier pentru vremea de iarnă. Semăna puțin cu Vasile.

Neașteptîndu-se vreo comandă specială, s-a început ca deobicei „botezul".

— Cine te-a mai semănat și pe tine, sămînță de om?

— L-o fi pierdut cineva pe drum din vreo căruță... Sau l-o fi lepădat înadins.

— Lasă-l că plînge și-o să ne spună lui mă-sa..

— Ași, e voinic! ..Voinic, plîngărețul...

Vasile Cărăușu nu s-a amestecat în vorbă. S-a uitat mult la băiatul cel firav, înregistrat cu numele de șantier, Voinic Plîngărețul, și care ținea strîns, o lădiță cu conținut, cum spun băieții, „neinventariat".

Și atunci, numai atunci a înțeles Vasile Cărăușu, că-n prima lui zi de șantier băieții n-au vrut să-și rîdă anume de el, că așa-i felul băieților și obiceiul șantierului; și abia atunci la capătul unui an greu, într-un sfîrșit de toamnă, Vasile a gîndit altfel despre băieți și s-a bucurat, pentru prima oară s-a bucurat nu pentru el ci pentru „haimanalele" astea care totuși nu le găsești la tot pasul.

Astă seară voise să-mi povestească pe semne cele petrecute, dar cum se întîmplă uneori pe șantier, oboseala l-a biruit.

DOREL DORIAN

Viața U. T. M.

Rar... dar prost

Era și timpul ca tovarășii dela comitetul raional U.T.M. Hunedoara să organizeze un seminar cu propagandiștii. Era timpul pentrucă acesta ar fi fost primul dela începerea anului de învățămînt politic.

Și cum la comitetul raional U.T.M. Hunedoara, un asemenea eveniment nu se întîmplă în fiecare lună, ci este un fenomen cu totul deosebit, vă închipuiți deci cu cită grijă a fost el pregătit.

Cu două săptămîni înainte, instructorii raionali, au fost chemați de urgență în fața tovarășei Covaliov Ana șefa secției de propagandă și agitație a comitetului raional.

— Pe scurt tovarăși, știți dece v-am chemat?

— Da, ca să ne dați sarcini.

— Chiar așa tovarășilor uite mai aveți sarcina să mobilizați propagandiștii dela sate pentru ziua de 16 ianuarie la seminar. Vasăzică știți ce aveți de făcut?

— Știm.

— Ia să aud, știți?

— Să mobilizăm propagandiștii dela sate pentru seminar, în ziua de 16 ianuarie...

— Chiar așa tovarășilor...

★

A muncit mult tovarășa Covaliov. S-a zbătut în stînga și dreapta. A alergat de colo pînă colo (prin birou) pregătind materialul propagandistic pentru seminar. Și în cele din urmă totul a fost gata, așa cum și-a visat ea: un activist dela șantier va expune o lecție model, se va pregăti un teanc de materiale din experiența comsomolului, care va fi studiat de către propagandiști și se va organiza un seminar din care propagandiștii vor avea multe de învățat. După aceea, gîndea mai departe tov. Covaliov, se va ține o conferință despre perspectivele regiunii noastre, după care vom merge cu toții la cinematograf. O încăpere a sediului comitetului raional o vom împodobi cu flori, lozinci, etc. Cînd și-a imaginat tovarășa Covaliov cît de frumos va decurge seminarul s-a așezat la masă, surizînd către scaune: „Acum să vină propagandiștii"!

★

Ziua de 16 ianuarie, i-a prins pe cei dela comitetul raional în așteptare. Ochii le erau ațintiți către ușă. Deodată ușa se deschise, și înăuntru intră un tînăr îmbrăcat în ițari, cu opinci, cușma și chimir.

— Au început să vină!.. spuse cineva.

— Ia loc pe scaun, tovarășe...

— Imediat începem!

— Ce începem? întrebă tînărul.

— Seminarul.

— Seminarul? Ce seminar?

— Cu propagandiștii, tovarășe, ce naiba...

— Da.. eu..

— Stai tovarășe, aci. ...Nu te mai face că nu știi. Vrei să scapi.. hai?

Tînărul îngălbeni la față și bîlbîindu-se începu să vorbească:

— Dar eu n-am făcut nimic tovarăși, caut cooperativa.. știți la noi în sat nu mai sînt bocanci...

— De ce nu spui așa mai omule? sări tov. Covaliov. Cooperativa este după colț pe partea dreaptă.

Intr-un tîrziu ușa se deschise din nou și înăuntru intră într-adevăr un propagandist.

— Insfîrșit a venit unul.

După cîtva timp a mai venit unul.

— Doi..

Tovarășa Covaliov se plimba prin cameră și număra mereu în gînd „Doi"... „doi"... Mai intră unul, „Trei" „patru"... „cinci"... „cinci". Și mai departe, oricît a așteptat ea, n-a mai avut ce număra.

Seminarul a început cu cinci propagandiști, răspîndiți pe cele 23 de scaune (pregătite pentru cei 23 de propagandiști dela sate).

— Tovarăși, a început tovarășa Covaliov, se va preda acum o lecție model, lecția VI-a la care ați ajuns și voi: „Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul poporului nostru".

Propagandiștii nedumiriți au dat din umeri.

— Da, noi n-am ajuns la lecția asta...

— Păi dece?

— Nu ne-ați trimis material.

— Asta e drept tovarăși că nu v-am trimis material, dar unde e spiritul vostru de orientare, nivelul vostru tovarăși... Voi nu știați că la seminar vă predăm lecția aceasta?

— De unde să știm?

— Ei, să știți acuma! Tovarășe Miloșescu, începe te rog să predai lecția!

In pauză, propagandiștii „însuflețiți" de felul în care decurge seminarul, fără să mai spună cuiva au pornit-o către satele lor.

★

Nenorocită întîmplare. Cine și-ar fi închipuit că în urma acestui seminar se va convoca o ședință cu activul în care unii activiști au să fie nevoiți să ia poziție critică și autocritică.

Mai întîi au fost luați în răspăr instructorii raionali. Inchipuiți-vă ce calvar. Și niște întrebări... mai bine să nu-ți amintești de ele.

— Pentruce n-ai anunțat tovarășe Mihăescu propagandiștii să vină la seminar?

— N-am avut timp...

— De ce n-ai avut timp?

— Păi am avut alegeri...

— Unde?

— Două la Chitid, una la Grid, ...două la Chitid...

Noroc că atunci cînd s-a ridicat tovarășul Cimpeanu să spună... „că nu e de acord cu acest fel de a se munci, și că instructorii raionali nu trebue să desfășoare o muncă îngustă, legată numai de sarcinile imediate, și că datoria lor este de a se ocupa de întreaga muncă pe care o desfășoară organizațiile de bază", a intervenit tovarășa Stanca Gheorghe.

— Tovarăși, stați puțin ce loviți așa în oameni? Vă asigur eu că data viitoare nu se mai întîmplă! Și acum să trecem la altă chestiune.

★

Și cînd te gîndești cît de plină de roade a fost ședința aceea... Pentrucă s-a luat și o hotărîre precisă: „Terminăm cu alegerile organelor conducătoare U.T.M. și mai organizăm un seminar".

Poate să zică acum cineva că tovarășii dela comitetul raional U.T.M. Hunedoara nu se îngrijesc de învățămîntul politic al utemiștilor și tinerilor din raion?

Judecați singuri!

MIHAI CARANFIL

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

Șase lecții în cinci ore...

Seminariile de instruire a propagandiștilor care se țin pe lîngă comitetele raionale U.T.M., constituie una din principalele forme de ajutor practic ce trebuie dat propagandiștilor.

La comitetul raional U.T.M. Zeletin însă grija pentru creșterea și educarea propagandiștilor, îndrumarea lor sistematică de zi cu zi, este înlocuită cu metode administrative și birocratice care au urmări grave în ceeace privește calificarea propagandiștilor și în desfășurarea învățămîntului politic.

La seminarul de instruire a propagandiștilor ce conduc cercurile politice dela sate ținut în zilele de 16-17 ianuarie, a.c. din cei 34 propagandiști s-au prezentat doar 14. Și aceasta deoarece tovarășii dela comitetul raional U.T.M. Zeletin au descoperit un sistem „original" de a-i mobiliza pe propagandiști: le-au trimis invitații prin poștă?! Și atîta tot.

Dar nu numai mobilizarea a fost făcută în acest mod neobișnuit. Intrucît cercurile politice din acest raion sînt în urmă cu multe lecții față de program, tovarășii dela comitetul raional împreună cu tov. Pariene Nicolae, activist al secției de propagandă și agitație a comitetului regional U.T.M. Bîrlad, au hotărît ca la acest seminar să fie predate propagandiștilor nu mai puțin de șase lecții!? Și dacă socotim că aceste lecții au fost predate toate în după amiaza zilei de 16 ianuarie este lesne de închipuit cîte lucruri „noi" au putut învăța propagandiștii la acest seminar.

Calitatea lecțiilor nu s-a deosebit de felul în care a fost pregătit întregul seminar. Tovarășul Nemescu Gheorghe, șeful secției de propagandă și agitație a comitetului raional a anunțat conferențiarii că au de pregătit și de predat aceste lecții, doar cu o zi înainte, deaceea a făcut ca ele să fie ținute la un nivel necorespunzător, cu multe confuzii și greșeli. Și se înțelege că nici discuțiile purtate în jurul unor asemenea lecții nu puteau să aibă o soartă mai bună.

Iar dacă mai adăugăm la acest program „interesant" al seminarului, faptul că nimeni nu s-a îngrijit de cazarea propagandiștilor, ne putem da ușor seama de locul pe care-l ocupă în cadrul preocupărilor comitetului raional U.T.M. Zeletin, grija pentru continua calificare a propagandiștilor, pentru conținutul înalt al învățămîntului politic al utemiștilor și tineretului din raion.

Comitetul raional U.T.M. Zeletin are datoria să-și îndrepte de urgență atenția în vederea îmbunătățirii muncii de pregătire a propagandiștilor, transformînd seminariile de instruire într-o adevărată școală, în care propagandiștii să-și însușească cunoștințele politice și ideologice precum și iscusința metodică și pedagogică atît de necesară în munca de propagandă.

ANGELESCU G. GHEORGHE

corespondentul Scînteii tineretului pentru regiunea Bîrlad

Consfătuirea fruntașilor în agricultură din R. S. F. S. R.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 februarie, în marele Palat al Kremlinului au continuat lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură din R.S.F.S.R., convocată de Comitetul Central al P.C.U.S., de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și de Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R.

In aplauzele entuziaste ale celor prezenți, la masa prezidiului au luat loc G. M. Malenkov, N. S. Hrușcev, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, N. M. Șvernik, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin.

Au continuat discuțiile pe marginea raportului prezentat de Pavel Lobanov, ministrul agriculturii al R.S.F.S.R., cu privire la sporirea producției la hectar a culturilor agricole și a productivității creșterii animalelor.

La discuții au luat cuvîntul: Terenti Malțev, laureat al Premiului Stalin, directorul stațiunii experimentale din colhozul „Zavetî Lenina" (regiunea Kurgan), care a vorbit despre sporirea productivității ogoarelor, colhoznica Maria Sidorova din regiunea Grozno, care și-a împărtășit experiența în obținerea de recolte îmbelșugate, Konstantin Petrikov, care a vorbit despre crearea de sere și răsadnițe în împrejurimile orașelor, prof. Alexei Zubrilin, directorul Institutului unional de cercetări științifice în domeniul nutriției animalelor agricole, care s-a ocupat în comunicarea sa de problemele sporirii productivității vitelor de lapte în perioada iernii și alții.

La consfătuire a rostit o amplă cuvîntare N. S. Hrușcev, prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., care a fost întîmpinat cu căldură de cei prezenți.

In încheiere, participanții la consfătuire au adoptat în unanimitate un apel adresat tuturor lucrătorilor din agricultura din R.S.F.S.R., în care îi cheamă să desfășoare întrecerea pentru îndeplinirea hotărîrilor Plenarei din septembrie a Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea agriculturii țării, pentru aprovizionarea populației cu produse alimentare mai multe și mai variate, iar industria ușoară cu materii prime.

A. I. Mikoian l-a primit pe G. Myrdal

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 februarie, A. I. Mikoian, locțiitor al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit în Kremlin pe G. Myrdal, secretarul executiv al Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa, care a fost însoțit de M. Burinsky, secretar executiv adjunct. In cadrul convorbirii care a avut loc au fost atinse probleme referitoare la activitatea Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa.

La primire au fost de față I. G. Kabanov, ministrul al comerțului exterior, P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului comerțului exterior și V. V. Mordvinov, șeful departamentului pentru comerțul cu țările occidentale din Ministerul Comerțului Exterior.

Scurte știri

● La 14 februarie a sosit la Budapesta în urma invitației Asociației arhitecților unguri, o delegație de arhitecți romîni în frunte cu profesorul Gustav Gusti, de la Institutul de arhitectură din București.

● In ciuda protestelor hotărîte ale popoarelor iubitoare de pace din Asia și din Pakistan însuși guvernul Statelor Unite a anunțat că va acorda ajutor militar Pakistanului.

● Recent a avut loc la New York un concert în cadrul căruia au fost prezentate și lucrări ale compozitorilor clasici și contemporani romîni. Au fost executate sonate de George Enescu, Ludovic Feldman și Virgil Gheorghiu și piese de folklor de I. Vidu. De asemenea au fost prezentate creații noi ale folklorului romînesc. Concertul s-a bucurat de un deosebit succes.

Informații

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. V. Malinschi a fost eliberat din funcția de ministru al comerțului interior, primind alte însărcinări.

★

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale tov. Mircea Oprișan a fost numit ministru al comerțului interior.

(Agerpres)

21 februarie — Ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii

Alături de tinerii luptători din colonii

In fiecare an, la 21 februarie, din inițiativa Federației Mondiale a Tineretului Democrat și a Uniunii Internaționale a Studenților se sărbătorește în lumea întreagă ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii.

In această zi, tinerii din lumea întreagă își amintesc de trei momente însemnate din lupta popoarelor și a tineretului din țările coloniale pentru independență națională. Este vorba în primul rînd de uriașa grevă a marinarilor din flota militară indiană care, la 21 februarie 1946, în semn de protest împotriva jugului colonial englez s-au răsculat. 79 de vapoare și 21 de instalații de bord erau paralizate de grevă. Colonialiștii britanici au deschis focul asupra vaselor răsculate. Sub ploaia obuzelor marinarii indieni au pus mîna pe arme. Alături de ei se afla un popor întreg.

Un an mai tîrziu, în februarie 1947, în Egipt, la Cairo tineretul a organizat o mare manifestație împotriva asupritorilor colonialiști. Cei 10.000 de manifestanți au fost atacați cu focuri de armă. 90 de studenți au fost răniți, dar răspunsul nu s-a lăsat mult așteptat: pe toată Valea Nilului pînă la Kartum și pînă în Sudan au fost declarate greve de solidaritate.

In februarie 1948, Conferința dela Calcutta a tineretului din țările Asiei de Sud-Est organizată de F.M.T.D. a hotărît să proclame ziua de 21 februarie, Zi de solidaritate cu tineretul luptător din colonii.

Trec anii, unul după altul, și fiecare sărbătorire a zilei de 21 februarie dovedește că tineretul lumii întărește necontenit solidaritatea sa cu tinerii din colonii, a căror luptă este o parte integrantă din lupta mondială pentru pace, împotriva primejdiei unui nou război. Fiecare sărbătorire a zilei de 21 februarie este un prilej pentru tinerii care trăiesc în diferite colțuri ale lumii de a-și exprima dorința fermă de a ajuta tinerilor din țările coloniale să izbîndească în lupta lor grea dar plină de eroism, pentru independența națională.

★

In acest an Ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii este sărbătorită în condițiile în care forțele păcii au repurtat uriașe succese. Mișcarea contemporană pentru pace a căpătat o forță pe care n-a cunoscut-o nici o mișcare din toate cele pe care le-a înregistrat istoria dealungul secolelor. In rîndurile mișcării pentru pace se găsesc astăzi oameni ale căror concepții despre lume se deosebesc fundamental, dar care au găsit un limbaj comun prin dorința de a apăra omenirea de ororile unui nou război. Mișcarea contemporană pentru pace este o realitate ce nu poate fi ignorată. Sutele de milioane de semnături pe Apelurile Păcii s-au transformat în sute de milioane de obstacole în calea celor care vor să asvîrle popoarele în viitoarea unui nou măcel.

Astăzi mai mult ca oricînd în trecut, opinia publică mondială își exprimă dorința fierbinte ca încordarea existentă în relațiile internaționale să fie atenuată, ca problemele litigioase, nerezolvate încă, să-și găsească rezolvare pe calea tratativelor, pe calea unei înțelegeri pașnice.

Popoarele apreciază în mod deosebit propunerile Uniunii Sovietice privind reglementarea pașnică a unor probleme internaționale de importanță primordială pentru salvarea păcii.

Forța opiniei publice mondiale, ca și eforturile deosebite ale Uniunii Sovietice, au făcut cu putință convocarea în aceste zile a Conferinței dela Berlin a miniștrilor de externe ai celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. Popoarele și-au pus speranțe în această conferință, deoarece sînt convinse că reunirea la aceeași masă a tratativelor a reprezentanților celor patru puteri este de natură să contribue la destinderea raporturilor internaționale. Dezbaterile de pînă acum ale conferinței dela Berlin au arătat cu claritate dorința Uniunii Sovietice de a se ține seama, acum cînd este vorba de discutarea unor probleme de însemnătate mondială, de uriașele transformări care au avut loc în situația internațională în perioada postbelică.

Reprezentanții puterilor occidentale încearcă pe toate căile să împiedice restabilirea rolului Chinei populare în rezolvarea problemelor internaționale. Apariția Republicii Populare Chineze în arena internațională constitue un eveniment de care trebue ținut seama. Nu există problemă importantă în lume, cum ar fi încetarea goanei înarmărilor, interzicerea necondiționată a armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă etc, care să poată fi rezolvată fără contribuția marelui stat popular chinez. Lucrul acesta se pare însă că anumite cercuri nu vor să-l înțeleagă. De o deosebită încăpățînare și de lipsa unui elementar simț al realității dau dovadă în primul rînd cercurile conducătoare din S.U.A. Chiar ministrul adjunct al afacerilor externe al Angliei și reprezentant al acesteia la O.N.U., Selwyn Lloyd, a declarat zilele trecute: „Trebue să recunoaștem că guvernul Chinei Populare conduce în mod efectiv o populație de 400-500 milioane de chinezi. Avîndu-se în vedere acest fapt, guvernul englez este de părere că în scurt timp Națiunile Unite nu vor mai putea pretinde titlul de organizație mondială dacă China nu va fi reprezentată".

Mizînd pe clica falită a lui Cian Kai-și cercurile conducătoare din S.U.A. vor să ignoreze existența unui stat cu o populație de aproape 500 milioane de locuitori. Dar China nouă există și se dezvoltă indiferent de dorințele și speranțele cîrmuitorilor americani.

Uniunea Sovietică atît în cadrul conferinței dela Berlin, cît și în nenumărate alte prilejuri, a cerut cu insistență ca Republicii Populare Chineze să i se dea locul pe care de drept trebue să-l ocupe în organismele internaționale. Poziția sovietică este sprijinită de toți oamenii de bună credință din lume.

Pe ordinea de zi a conferinței dela Berlin se află discutarea unei probleme de uriașă însemnătate pentru pacea nu numai a Europei, dar și a lumii întregi. Este vorba de discutarea problemei germane. Popoarele din Europa, în amintirea cărora sînt vii suferințele provocate de militarismul prusac, își exprimă dorința ca Germania să devină un stat unitar și democratic și nicidecum un stat militarist și agresiv așa cum a fost în trecut Reichul hitlerist și așa cum este în prezent republica dela Bonn.

Popoarele se opun categoric „comunității defensive europene", instrument al politicii agresive a cercurilor conducătoare americane, și salută propunerile juste, perfect realizabile, ale delegației sovietice la Berlin, privitoare la unificarea Germaniei pe baze democratice și la asigurarea securității europene.

Există în lume cercuri care se tem de discutarea problemelor litigioase. Teama aceasta își găsește justificarea în aceea că dușmanii păcii nu vor să se demaște în fața popoarelor. Iată dece oficinele de propagandă occidentale încearcă să acrediteze ideea că tratativele nu pot duce la rezolvarea problemelor litigioase și că eșecul lor este inevitabil. Cît de depărtată de realitate este o asemenea afirmație ne-o dovedește faptul că tratativele din Coreea au putut să ducă la încetarea sîngerosului război provocat de intervenționiștii americani și lacheii lor lisînmaniști. Desigur tratativele cer o năzuința reciprocă de înțelegere. In măsura în care există această năzuință tratativele pot să aibă rezultate. Incetarea războiului din Coreea a constituit o mare victorie a forțelor păcii. Ea a dovedit că în zilele noastre guvernanții capitaliști nu mai pot să acționeze fără a ține seamă de opinia publică mondială, nu mai pot să nesocotească glasul popoarelor.

Lupta popoarelor pentru pace și independența națională cunoaște o amploare mereu crescîndă. O contribuție de seamă la această luptă o aduc popoarele și tineretul din țările coloniale și dependente. In Vietnam, Patet-Lao, Malaia, Maroc, pretutindeni unde mai domnește încă oprimarea colonialistă, popoarele luptă cu toate forțele lor împotriva oprimatorilor. Exemplul Chinei și al celorlalte țări care sub soarele Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au pășit pe un drum nou exercită o puternică atracție asupra popoarelor coloniale. Dincolo de cortinele de minciuni pe care cercurile agresive le-au țesut în jurul realizărilor R. P. Chineze oamenii simpli au putut să afle cum un mare popor odinioară împilat a putut să-și făurească o viață liberă și înfloritoare.

Cifrele și faptele vorbesc grăitor despre această viață. In China populară s-au pus de curînd în funcțiune o serie de secții ale combinatului metalurgic dela Anșan — inima de oțel a Chinei. Spre deosebire de vremurile regimului gomindanist cînd foamea era atotputernică asupra Chinei, astăzi această mare țară produce suficiente cereale pentru hrana populației. In 1952 recolta globală de cereale a Chinei a fost cu 15% mai mare decît în 1951, iar recolta de orez timpuriu pe cîmpuri irigate a fost cu 10-30% mai mare. Desigur, toate acestea contrastează în mod cu totul evident cu stările de lucruri din țările în care colonialismul mai stăpînește încă.

★

In goană după profitul maxim colonialiștii jefuesc în mod barbar țările înapoiate. Formele pe care le-a luat exploatarea colonială în secolul nostru sînt uneori de neimaginat. Multe dintre popoarele coloniale trăiesc astăzi în condiții de sclavie așa cum trăiau strămoșii noștri cu multe sute de ani în urmă. Ingustarea sferei exploatării coloniale ca o urmare a transformărilor care au avut loc după cel de al doilea război mondial a dus la intensificarea robiei colonialiste. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului, rezultat direct al luptei de eliberare a popoarelor din colonii și semi-colonii, este o realitate ale cărei consecințe se resimt neîncetat în raporturile internaționale.

Stările de lucruri din colonii sînt grăitor ilustrate prin aceea că în timp ce în regiunile coloniale trăește 70 la sută din populația lumii capitaliste, aceste regiuni participă deabia cu 5% la producția industrială a lumii capitaliste. Țările coloniale se găsesc într-o stare de completă înapoiere. In colonii și semi-colonii procentul populației ocupată în agricultură reprezintă între 70-90% din totalul populației. Sînt cazuri însă cînd și aceste procente sînt depășite. De pildă în Africa occidentală franceză 95% din populație este compusă din țărani. Pare curios, dar cu toate acestea realitatea vieții de fiecare zi o confirmă — suprafețele cultivate din teritoriul țărilor coloniale și semi-coloniale sînt extrem de reduse. Sînt țări ca de exemplu Peru, Paraguay, Venezuela în care suprafața cultivată reprezintă abia 1%. In Brazilia cea mai mare parte din terenurile arabile sînt nefolosite.

Stările acestea de lucruri își găsesc o explicație și în faptul că cea mai mare parte a pămîntului nu aparține celor ce-l muncesc ci citorva îmbuibați — colonizatorii străini și păturile avute autohtone. Moșierii posedă 80 % din pămînt în Iran, aproape 80 % în Irac, 80 % în Afganistan.

In Siria 8000 proprietari funciari posedă 4 milioane de hectare iar 75 % din țărani n-au niciun petec de pămînt. In Pakistan, 50.000 de mari moșieri care reprezintă deabia 0,06% din populație posedă 70 % din pămîntul cultivat. O mare parte a pămîntului este deținută în țările coloniale de către colonizatorii străini, adevărații stăpîni ai acestor țări. Astfel în Egipt 1.627 proprietari străini posedă o suprafață de pămînt egală cu cea aflată în proprietatea unui milion de felahi (țărani egipteni). In Iran concesia societății Anglo-Iranian Oil Company era de 180.000 kilometri pătrați. In Rodezia de Nord, două treimi din pămîntul cultivabil iar în Rodezia de Sud jumătate din teritoriul țării este deținut de reprezentanții colonialismului. Acest pămînt nu este destinat să rodească pentru bunăstarea locuitorilor țării. Pămîntul încăput pe mîna monopolurilor străine este folosit pentru jefuirea bogățiilor naturale ale țărilor coloniale, pentru îmbogățirea fără margini a colonialiștilor.

★

Viața oamenilor muncii din țările coloniale și dependente este un lanț necurmat de suferințe. Muncitorii petroliști din Arabia Saudită și Kuweit primesc salarii care sînt de 5-15 ori mai reduse decît cele ale muncitorilor petroliști din S.U.A (în treacăt fie spus în S.U.A., în ierarhia salariilor muncitorii petroliști se găsesc pe locuri dintre cele mai din urmă). In țările coloniale, capitaliștii în goană după brațe de muncă ieftine folosesc în mod intens munca copiilor. O treime din muncitorii din Ecuador sînt copii în vîrstă de aproximativ 12 ani. Tinerețea lor este furată de societățile americane de petrol, cauciuc, etc., care stăpînesc această țară. Mizeria e atît de crîncenă încît în colonia americană Porto-Rico există mame care dau copiilor lor să înghită lut pentru a le mai astîmpăra foamea.

Colonialiștii își imaginează că ținînd în neștiință de carte popoarele coloniale vor putea să prelungească la infinit dominația lor, starea de mizerie a maselor. Astfel, în Sudan 99,5% din populație este analfabetă. In Irak 94%, în Malaya 76% iar în Bolivia 75%. In Iran la fiecare 10.000 de locuitori revin abia 3 tineri care învață într-un institut de învățămînt superior.

Situația sanitară este la fel de dezastruoasă. In Africa orientală franceză nu sînt decît 15 spitale pentru o populație de 16 milioane de locuitori. In Maroc există un medic la 45.000 de locuitori. E oare de mirare că în această colonie franceză din fiecare 1000 copii mor 280, că în Malaya 70 la sută din copiii în vîrstă dela 4 pînă la 7 ani suferă de tuberculoză, că în Indonezia 20.000.000 de oameni sînt atinși de tuberculoză, că în Uganda există 100.000 leproși la o populație de 5.000.000 oameni și în Nigeria la 133.000 locuitori există un singur medic?

Toate aceste groaznice relatări explică de ce de pildă, în Brazilia durata medie a vieții unui om este de 28 ani iar în India de 26 ani.

In țările coloniale se practică pe larg sistemul traficului de oameni. In mod deosebit sînt vînduți tinerii — băieții stăpînilor de fabrici, fetele caselor de toleranță. In Africa de Sud tinerii vînduți plantatorilor și stăpînilor de mine, care reușesc să evadeze dar sînt prinși, sînt băgați în cuști de fier trase de boi și aduși înapoi în minele și plantațiile colonialiștilor.

Experiența istoriei a dovedit însă că niciun fel de oprimare, niciun fel de samavolnicie nu este capabilă să sugrume lupta pentru libertate a popoarelor coloniale. Perioada care a urmat celui de al doilea război mondial a fost o perioadă de intensificare a mișcării de eliberare națională în țările coloniale și dependente. Partidele comuniste și muncitorești s-au consolidat neîncetat, în jurul lor grupîndu-se păturile cele mai combative ale popoarelor coloniale.

Impasul în care au ajuns colonialiștii francezi în Vietnam, care urmează înfrîngerii suferite de intervenționiștii americani în Coreea, este o mărturie a dîrzeniei cu care popoarele care au simțit jugul colonial luptă pentru libertate.

Comandamentul francez din Indochina declanșează ofensive după ofensive, azvîrle la atac escadrile de avioane, organizează debarcări în diferite puncte ale țării. Totul urmărește să zădărnicească eliberarea poporului vietnamez. Dar realitatea de pe frontul de luptă dovedește că planul colonialist suferă un continu eșec. Nu numai în Vietnam, dar și în țările vecine — Patet Lao și Khmer — se intensifică lupta patrioților dornici să alunge pentru totdeauna pe colonialiștii francezi.

In Malaya, Kenya, Maroc, Tunisia și în alte țări, colonialiștii primesc puternice lovituri. Desfășurarea evenimentelor arată că destrămarea sistemului colonial al imperialismului este un fenomen pe care nimeni și nimic nu-l poate împiedica. Cercurile guvernante din occident nu vor însă să înțeleagă lecțiile istoriei. Cercurile conducătoare din S.U.A. fac tot ce le stă în putință pentru a agrava situația din Indochina, ințețind focul războiului din această țară. „Ajutorul" acordat colonialiștilor francezi este menit să asigure continuarea barbarului război împotriva poporului vietnamez, război de pe urma căruia negustorii de moarte din Wall-Street vor să tragă foloase.

In Malaya ca și în Kenya colonialiștii britanici folosesc teroarea bestială ca mijloc de reprimare a luptei popoarelor. Pe străzile din Nairobi se leagănă în spînzurători trupurile multor negri nevinovați. In Malaya, nenumărați oameni sînt uciși, fără a avea vreo vină. La 8 ianuarie soldații britanici au împușcat „din greșală" trei civili malayezi; la 19 ianuarie au fost împușcați un copil și o femeie, bănuiți că ar fi „întreținut legături cu partizanii"; la 12 ianuarie, o tînără malayeză, în vîrstă de 19 ani, a fost condamnată la moarte acuzată fiind de port ilegal de armă. In Guyana britanică guvernul ales de popor a fost destituit iar unii din membrii lui întemnițați.

Dar precum soarele nu poate fi oprit să răsară în fiecare zi, tot astfel lupta popoarelor din colonii, nu poate fi înăbușită. In această luptă tineretul din țările coloniale își aduce contribuția sa. In luptă au devenit cunoscuți tineri ca Nabib Hadery și Manutscher Bagheri. Tînărul iranian Nabib Hadery nu avea decît 19 ani cînd într-o noapte se întorcea acasă dela o demonstrație. El a fost atacat de fasciști care i-au tăiat picioarele cu toporul. Ambele picioare au trebuit să fie amputate. Din spital, el a scris tovarășilor săi: „Sper, din toată inima că, în ciuda protezelor îmi voi relua repede locul de luptă alături de voi".

In Siria, un latifundiar, Daham El Hadi, cu ajutorul jandarmilor a încercat să acapareze petecele de pămînt ale țăranilor din satul Ali-Katch. Țărani, bărbați și femei, tineri și bătrîni, au răspuns cu energie. Tinerii au pus mîna pe seceri și sape și au apărat pămîntul. Cîțiva dintre ei au fost arestați. Dar lupta țăranilor nu s-a oprit pînă în momentul în care acești tineri au fost eliberați.

Lupta tineretului din țările coloniale și dependente îmbracă forme variate. Despre această luptă ne-au vorbit tinerii din țările coloniale în zilele de neuitat ale Congresului și Festivalului dela București. Ne aducem bine aminte de relatările lor despre lupta curajoasă a tineretului colonial și despre dorința lor fermă de a sparge barierele oprimării coloniale și de a-și cuceri o viață în care oamenii să înceteze a mai trăi în mizerie și să moară în floarea vîrstei.

Ecoul Congresului și Festivalului a fost purtat pînă departe, pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. In Transvaal, colonie britanică din extremitatea sudică a Africii, nu de mult a fost organizat un festival pentru pace și prietenie al tineretului. Tineri din Africa de Sud, albi și negri, au repetat cuvintele pe care reprezentanții tinerei generații din întreaga lume le-au rostit în vara anului trecut la București: „Pace și Prietenie!".

Popoarele coloniale doresc să trăiască în pace și prietenie cu toate popoarele lumii.

Versuri emoționante au fost scrise de poeții Vietnamului, exprimînd dragostea poporului vietnamez pentru Franța lui Raymonde Dien și Henri Martin, pentru patrioții francezi care cer încetarea războiului murdar din Vietnam. In lumea întreagă, popoarele cer să se pună capăt oprimării coloniale, să la sfîrșit războiul nedrept împotriva poporului vietnamez și represiunile sîngeroase împotriva atîtor popoare împilate. Lupta pentru eliberarea popoarelor coloniale este sprijinită din plin de Federația Mondială a Tineretului Democrat și de Uniunea Internațională a Studenților. In rîndurile F.M.T.D. s-au aflat în 1945 trei milioane de tineri din țările coloniale, pentru ca șase ani mai tîrziu numărul lor să crească la zece milioane, cifră cu mult depășită după Congresul de la București. F.M.T.D. și U.I.S. au trimis tinerilor din colonii materiale didactice, medicamente, alimente etc. Congresul și Festivalul dela București iar mai apoi Congresul Mondial al Studenților de la Varșovia, au fost minunate prilejuri de manifestare a solidarității tineretului lumii cu tineretul din colonii. Nici cînd nu vor putea fi uitate momentele emoționante ale întîlnirilor dintre delegații din țările coloniale și cei din metropole, englezi și malaezi, francezi și vietnamezi — toți erau uniți într-o singură năzuință: pace și prietenie.

Tineretul patriei noastre, care a găzduit Congresul și Festivalul, își exprimă profunda sa simpatie pentru lupta de eliberare a popoarelor coloniale. In țara noastră studiază tineri din țările coloniale. Tinerii romîni au trimis daruri tinerilor din colonii. De 21 februarie, tinerii din Republica Populară Romînă transmit salutul lor de solidaritate tineretului luptător din colonii și-și manifestă convingerea deplină că lupta tineretului colonial va fi încununată de o victorie deplină.

Lagărul de lemn

P. Bondarenco

Inginerul dela atelierele de reparații navale a fost foarte mirat cînd studentul Leonid Popov a propus să se pună la arborele elicei șalupei un lagăr de... mesteacăn.

Inginerul lucrează de mai mulți ani la atelierele de reparații navale din Voronej, a făcut multe propuneri de raționalizare, dar nu a auzit niciodată ca în loc de lagăre de bronz să se pună la o mașină niște lemnișoare.

Refuzul inginerului l-a întristat mult pe Leonid Popov. El lucrase mai bine de un an la crearea unor lagăre de lemn. Leonid Popov era ferm convins că ele vor putea fi folosite și vor permite întreprinderilor industriale să economisească metalele neferoase. Și iată că acum, cînd munca sa a fost terminată, i se ridică în cale un obstacol: inginerii întreprinderilor cărora le-a propus lagărul său, au refuzat categoric să-l experimenteze.

Ideea creerii unui lagăr din lemn presat și îndoit, nu i-a venit dintr-o dată lui Leonid Popov. Intr-o zi, după munca din laboratorul institutului, profesorul Pavel Nicolaevici Huhrianschi, doctor în științe tehnice, l-a rugat pe Leonid să mai rămînă puțin.

— Am auzit că te pasionează problema folosirii lemnului în industrie, — îi spuse profesorul.

— Tema aceasta mă preocupă foarte mult, — răspunse Leonid, puțin intimidat.

— Tocmai de aceea vreau să-ți propun o temă pentru o lucrare științifică, — îi spuse profesorul. — O chestiune foarte interesantă: fabricarea lagărelor din lemn.

Leonid a fost bucuros de această propunere. El citise mult prin reviste și manuale despre lagărele făcute din lemn simplu. Dar deobicei acestea erau fabricate astfel: se presa mai întîi o bucată de lemn și apoi se făcea din el un cuzineț de dimensiunea necesară. Dar aceste lagăre se uzau foarte repede și trebuiau să fie des înlocuite. Profesorul însă, l-a sfătuit pe Leonid să caute alte metode de fabricare a cuzineților.

In primul rînd Popov hotărî să studieze cum se comportă lemnul dacă este presat nu de-a lungul fibrei, ci de-a curmezișul. Experiența a dovedit că lemnul de mesteacăn, de pildă, presat în acest mod, poate rezista la o sarcină aproape egală cu cea pe care o suportă bronzul și fonta. Dar cum să facă din el un lagăr? Dacă se va apuca să strunjească pur și simplu lemnul după ce a fost presat, cuțitul va distruge fibrele. Ele se vor desface ușor și își vor pierde însușirile lor.

Dar ce ar fi dacă ar îndoi lemnul? Și tînărul hotărî să încerce acest procedeu. El făcu un dispozitiv special, tăie o placă subțire din lemn de mesteacăn, o înmuie în abur și o puse la presă. Placa se îndoi cu ușurință, dar nu rezistă presiunii prea mari și plesni. Leonid își dădu seama că pentru a îndoi lemnul nu este nicidecum nevoie de presă: o placă de lemn de mesteacăn, bine muiată în abur, poate fi ușor îndoită cu mîinile. El construi un dispozitiv din două suporturi și o șină metalică. Al doilea lagăr ieși foarte bun.

La prima încercare a noului lagăr se adunară mulți membri ai asociației tehnico-științifice a institutului. Leonid era vădit emoționat. El mai controlă încă odată instalația de probă și dădu drumul la curent. Luînd viteză, arborele începu să se învîrtească. Studenții urmăreau cu încordare aparatele. Dar iată că Popov scoase cuzineții și îi arătă tovarășilor săi. Lagărele făcute din lemn de mesteacăn nu erau deloc uzate.

Aparatele arătară că lagărul a rezistat la o sarcină de 25 kilograme pe un centimetru pătrat al suprafeței de lucru.

Leonid Popov a încercat la mașina sa peste 20 de cuzineți. Datorită intervenției profesorului P.N. Huhrianschi, conducătorii atelierelor de reparații navale hotărîră să pună, cu titlu de experiență, un lagăr de lemn la arborele elicei șalupei „Communar".

Leonid Popov a lucrat împreună cu lăcătușii și mecanicii. El înțelegea că de rezultatul acestor încercări depinde foarte mult dacă cuzineții vor fi sau nu folosiți și de aceea urmărea cu încordare operația de fixare a lor. Cînd lucrările au fost terminate, căpitanul șalupei Piotr Ivanovici Pimnev îl chemă laoparte pe Leonid și îi spuse cu îndoială în glas:

— Să-ți spun drept, mă tem totuși să plec în cursă cu lemnișorul tău.

Leonid îl liniști cum putu pe căpitan, deși el însuși nu era mai puțin emoționat decît acesta. Și în timp ce șalupa se afla în cursă, tînărul a dat fuga de cîteva ori în port, ca să-l întrebe pe dispecer dacă nu are vești de pe „Communar". Dar nu venea nici o veste alarmantă și acest lucru îl liniști pe Popov. Mare a fost bucuria comsomolistului cînd, întorcîndu-se din cursă, căpitanul i-a strîns puternic mîna și i-a spus:

— Iți mulțumesc pentru lagăr. Iți mulțumesc mult!

După aceasta cuzineții de lemn au fost puși la lagărul arborelui elicei șalupei „Pobeda" care ieșise din reparație. Iar peste o săptămînă, directorul fabricii de funii din Voronej, fiind sfătuit de profesorul P. N. Huhrianschi, a luat dela institut cîteva lagăre de ale lui Popov pentru a le instala la războaiele de țesut.

Șalupa „Communar" a parcurs 8.000 de kilometri cu lagărul creeat de studentul Leonid Popov, sub conducerea profesorului P.N. Huhrianschi. In acest timp, cuzineții de lemn s-au uzat numai cu 0,75 milimetri, iar arborele pe care au fost puși a suferit un uzaj total de numai 0,5 milimetri. Deobicei, în perioada în care se parcurgea o distanță atît de mare, mecanicii schimbau la aceeași șalupă cel puțin 4 lagăre de bronz și un arbore al elicei.

Pentru munca științifică depusă, șeful Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Culturii al U.R.S.S. i-a acordat studentului Leonid Popov o Diplomă de onoare și un premiu.

(Din „Comsomolscaia Pravda" Nr. 7/1954)

Conferința dela Berlin
a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 februarie a avut loc la reședința Inaltului comisar al U.R.S.S. din Germania ședința ordinară a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Ședința a fost prezidată de J. F. Dulles.

Miniștrii au continuat discutarea punctului doi de pe ordinea de zi — „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene". După cum se știe, în cadrul discuțiilor pe marginea punctului doi al ordinei de zi, delegația sovietică a făcut o serie de propuneri în problema germană, îndreptate spre grăbirea unificării Germaniei pe o bază democratică și pașnică și spre încheierea tratatului de pace cu Germania. Miniștrii afacerilor externe ai Franței, Angliei și S.U.A. n-au prezentat însă proiectul lor de tratat de pace cu Germania, refuzînd în același timp să discute propunerile sovietice concrete în problema germană. In consecință, delegația sovietică pornind dela faptul că s-a creat o situație în care trebue hotărît cum să se procedeze în perioada în care nu există încă tratatul de pace cu Germania, și-a prezentat propunerile cu privire la măsurile ce trebuie adoptate pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania, precum și cu privire la măsurile pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

In ședința din 10 februarie, delegația sovietică a prezentat spre examinare conferinței miniștrilor propunerea „Cu privire la asigurarea securității în Europa" și proiectul principiilor fundamentale ale „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa".

In ședința din 15 februarie a continuat discutarea sus-amintitelor propuneri sovietice.

Primul a luat cuvîntul G. Bidault. El a încercat să găsească pretexte artificiale pentru a respinge propunerile sovietice, îndreptate spre traducerea în fapt a ideii securității colective pentru țările Europei, independent de deosebirile dintre orînduirea lor socială. G. Bidault a spus, printre altele, că rămîne neclar cum se împacă aplicarea propunerii sovietice cu existența în Europa a unor state care duc o politică externă de neutralitate precum și a unor state cu care U.R.S.S. nu are relații diplomatice normale. Bidault a afirmat în continuare că propunerea sovietică ar însemna aplicarea lozincii „Europa pentru europeni", și ar duce la izolarea Europei de celelalte țări din lume.

Făcînd tot mai confuză problema discutată, Bidault a declarat că chiar termenul „Europa", este „echivoc". Bidault a văzut acest echivoc în faptul că interesele unor țări din Europa, de pildă, ale Franței, Marii Britanii și U.R.S.S. se întind dincolo de hotarele Europei. După părerea lui Bidault, faptul că „Europa este astăzi împărțită", după cum s-a exprimat el, și că prin ea trece hotarul care desparte două lagăre, este un obstacol în calea înfăptuirii ideii securității colective a țărilor europene. Bidault a ignorat totodată faptul îndeobște cunoscut că scindarea Europei este o urmare a politicii puterilor occidentale, îndreptată spre crearea unei grupări militare de state vest-europene și spre opunerea acestei grupări Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Bidault a afirmat că el este pentru coexistența pașnică între țările celor două lagăre în care s-a împărțit lumea.

„La acestea, a spus Bidault în continuare, eu doresc să mai adaug cîteva observații dictate de bunul simț".

Aceste observații ale lui Bidault s-au redus la aceea că în Europa răsăriteană s-ar fi creat un așa numit „bloc răsăritean", deși este știut că relațiile între țările de democrație populară din Răsăritul Europei și Uniunea Sovietică se bazează pe egalitate în drepturi și respect reciproc, că aceste țări nu fac parte din nici un fel de grupare, că ele năzuiesc să trăiască în pace și prietenie cu toate popoarele lumii.

Ocupîndu-se de propunerile sovietice cu privire la asigurarea securității în Europa, Bidault a susținut că ele ar „permanentiza" dezmembrarea Germaniei.

Bidault a întrebat apoi cum trebuie înțeles articolul 7 din proiectul sovietic al „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" conform căruia statele semnatare ale tratatului se obligă să nu participe la nici un fel de coaliții sau alianțe și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri să fie în contradicție cu scopurile Tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa. Bidault a susținut că textul acestui articol nu ar fi clar și a întrebat dacă delegația sovietică consideră tratatul nord-atlantic compatibil cu proiectul „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa". El a declarat că puterile occidentale „înțeleg" alianțele care le leagă de Statele Unite. Bidault a afirmat că intrarea Franței în aceste alianțe este compatibilă cu relațiile franco-sovietice decurgînd din tratat și că aceste alianțe asigură securitatea europeană. Cît despre Germania, Bidault a repetat din nou că atragerea ei într-o grupare vesteuropeană de state ar servi drept garanție împotriva repetării agresiunii germane.

A luat apoi cuvîntul A. Eden, care a amintit declarația din 14 februarie a lui V. M. Molotov în care au fost contestate afirmațiile că propunerea sovietică în legătură cu „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" ar pune ca o condiție preliminară lichidarea blocului nord-atlantic. Eden a declarat că îi este neclar cum se poate împăca această declarație cu articolul 7 din proiectul sus-amintitei propuneri.

Invocînd faptul că propunerea sovietică nu prevede participarea S.U.A. și Canadei la Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, Eden a afirmat că scopul acestei propuneri ar fi lichidarea sistemului „defensiv" occidental.

In același timp, a continuat Eden, Uniunea Sovietică vrea să mențină în Europa răsăriteană „sistemul sovietic de securitate".

Prezentînd într-o lumină atît de denaturată adevăratele scopuri ale propunerii sovietice, Eden a repetat din nou că guvernul englez este gata să prelungească tratatul anglo-sovietic. Eden a încercat în acest fel să dea asigurări că ar fi cu putință, pe de o parte, să se contribuie la crearea unei grupări militare de state vesteuropene, cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, grupare îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară și, pe de altă parte, să se îmbine acest lucru cu îndeplinirea prevederilor tratatului anglo-sovietic îndreptat împotriva reînvierii agresiunii germane.

Eden a trecut sub tăcere felul în care și-ar putea îndeplini Anglia obligațiile de aliată, sprijinind în același timp planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Eden a recunoscut că Uniunea Sovietică are motive să ridice problema securității ei și că această problemă nu poate fi ignorată, dar a continuat totodată să afirme că blocul nord-atlantic și „comunitatea defensivă europeană" ar asigura concomitent cu tratatul anglo-sovietic, securitatea tuturor țărilor. El s-a referit de asemenea la Organizația Națiunilor Unite, dar n-a adăugat nimic pentru a explica de ce unele țări vest-europene și-au creat o așa-zisă grupare „defensivă" a lor atunci cînd există această organizație.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov. El s-a ocupat de observațiile care au fost făcute în cursul discuțiilor în legătură cu propunerea sovietică „Cu privire la asigurarea securității în Europa" și cu proiectul „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa".

In proiectul „Cu privire la asigurarea securității în Europa", a spus V. M. Molotov, guvernul sovietic propune ca guvernele celor patru puteri să-și asume obligația de a continua eforturile îndreptate spre rezolvarea satisfăcătoare a problemei germane, legată de interesele menținerii păcii în Europa.

V. M. Molotov a amintit că în ședința din 10 februarie, Dulles, referindu-se la punctul 1 al acestui proiect, a remarcat faptul că în el se propune ca guvernele celor patru puteri să-și asume obligația de a continua eforturile îndreptate spre rezolvarea satisfăcătoare a problemei germane și că delegația S.U.A. este în total de acord cu aceasta. Delegația sovietică, a spus V. M. Molotov, privește cu satisfacție această observație a d-lui Dulles.

Ocupîndu-se de discursurile rostite de Bidault și Eden în ședința din 15 februarie, V. M. Molotov a subliniat că observațiile lor prezintă un deosebit interes pentru delegația sovietică, deși ar fi de dorit să se audă un răspuns mai amănunțit al delegației engleze la propunerile sovietice.

V. M. Molotov a reamintit că propunerea sovietică „Cu privire la asigurarea securității în Europa" este alcătuită din trei puncte. Primul punct a fost primit în mod pozitiv de delegația S.U.A. Dl. Bidault și dl. Eden nu au ridicat obiecțiuni împotriva acestui punct. Cît despre cel de al doilea punct al propunerii sovietice, în care se vorbește de retragerea din Germania a trupelor de ocupație ale celor patru puteri, cu excepția unor contingente limitate, el a întîmpinat obiecțiuni mai ales din partea delegației franceze.

De aceea, a spus Molotov, vreau să mă opresc asupra acestor observații ale delegației franceze.

Este absolut evident, a continuat el, că în prezent nu trebuie să clarificăm asupra căror chestiuni referitoare la problema germană pot fi apropiate și puse de acord punctele de vedere ale guvernelor celor patru puteri. Pînă acum nu am putut cădea de acord în problema tratatului de pace cu Germania. Inseamnă oare aceasta că pînă atunci cînd se va semna un tratat de pace cu Germania nu putem lua nici un fel de măsuri care să dea o anumită satisfacție poporului german și să servească interesele păcii în Europa? Mi se pare că nu trebuie trasă o asemenea concluzie.

Retragerea trupelor de ocupație din Germania pe baza unor condiții stabilite de comun acord ar fi, după părerea mea, acceptabilă pentru toate cele patru puteri, și ar aduce poporului german o ușurare pe care ar simți-o imediat. De ce să nu studiem această problemă mai concret și să nu clarificăm în ce condiții retragerea trupelor de ocupație din Germania ar putea fi acceptabilă pentru toate cele patru puteri?

Referindu-se la observațiile făcute de Bidault că propunerea sovietică cu privire la retragerea trupelor de ocupație din Germania ar prevedea simultan stabilirea unui control cvadripartit și restabilirea Consiliului aliat de control, V. M. Molotov a spus: Aceasta este pur și simplu o neînțelegere. Sîntem gata să renunțăm la propunerea noastră cu privire la crearea unor grupuri cvadripartite de inspecție în Germania răsăriteană și apuseană, dacă aceasta nu este acceptabil. Să existe în Germania occidentală un control propriu al ei, iar în Germania răsăriteană — al acesteia.

Noi am presupus că se poate asigura coordonarea intereselor prin stabilirea unui control cvadripartit pentru toate părțile Germaniei, dar dacă acest lucru este inacceptabil, nu vom stărui asupra lui.

Poate că, a continuat V. M. Molotov, se propune să ne dispensăm de un organ de control atît în Germania apuseană cît și în Germania răsăriteană? Să discutăm și aceasta. Am dori să fie prezentate propuneri concrete în această problemă. In orice caz, Uniunea Sovietică este în mod hotărît împotriva restabilirii a orice s-ar putea asemăna cu Consiliul de control.

Existența acestui Consiliu este o etapă depășită.

In continuare, V. M. Molotov s-a ocupat de punctul trei din propunerea sovietică „Cu privire la asigurarea securității în Europa", care prevede ca atît timp cît cele patru puteri nu vor fi ajuns la o înțelegere în legătură cu tratatul de pace, Germania să rămînă neînarmată pentru a se asigura neutralizarea Germaniei, cel puțin în viitorul apropiat, pentru o perioadă determinată și pentru a se încheia tratatul de securitate colectivă între statele europene.

Noi — a spus V. M. Molotov — punem o întrebare simplă. De ce este cu putință o alianță interamericană și de ce nu poate exista o alianță generală europeană? Unii spun că alianța interamericană nu contrazice principiile Chartei O.N.U., întrucît ea este o uniune regională, în timp ce uniunea intereuropeană ar contrazice principiile Chartei O.N.U. De ce oare într-un caz este cu putință unirea regională a țărilor dintr-un anumit continent, iar în alt caz, ea este cu neputință?

Referindu-se la observația lui Bidault că în Europa există state care nu au relații diplomatice cu U.R.S.S., precum și state care au proclamat politica de neutralitate și că pentru acestea poziția tratatului general european propus nu este limpede, Molotov a spus că aceste chestiuni ar putea fi precizate suplimentar pe o bază acceptabilă pentru toate cele patru puteri.

V. M. Molotov a arătat în continuare că la conferință a fost criticat punctul 9 al proiectului sovietic de „Tratat general european", punct care prevede ca guvernul S.U.A. să fie invitat să-și trimită reprezentanți în calitate de observatori în organele create în conformitate cu tratatul. Poate că, a spus V. M. Molotov, s-ar putea formula altfel acest punct, că ar putea fi definită altfel situația specială a S.U.A. sau că s-ar putea elimina cu totul acest punct. Sîntem gata să discutăm asemenea propuneri care să satisfacă pe toți. Ar fi nimerit ca în cursul acestor lucrări să nu ne limităm la o simplă critică a acestui punct, ci să se prezinte propuneri constructive.

V. M. Molotov a arătat că nu este pe deantregul clară observația lui Eden cu privire la Canada. După cum se știe, Canada nu face parte din Uniunea interamericană dar, după cum se vede, se consideră posibil ca ea să facă parte din Uniunea generală europeană. Să discutăm și această propunere, deși pentru delegația sovietică ea este întrucîtva neașteptată. Referindu-se la observația lui Bidault că în lume există două lagăre, V. M. Molotov a spus că acesta este un fapt care nu poate fi negat. Există un grup de țări cu o anumită orînduire socială și o economie planificată, și un alt grup de țări cu un sistem economic vechi și cu o altă orînduire socială. Aceasta este situația la mijlocul secolului al XX-lea și, după părerea mea, nu există forțe care ar putea s-o schimbe și să ne aducă înapoi, să spunem, în secolul al XIX-lea, cînd nu a existat o asemenea situație.

Răspunzînd la observațiile că ar exista un „bloc răsăritean", V. M. Molotov a avertizat împotriva unei atitudini preconcepute în această chestiune. Dacă există relații bune între asemenea țări ca U.R.S.S., Republica Populară Chineză, Polonia, Cehoslovacia și alte țări, a spus V. M. Molotov, în aceasta nu este nimic condamnabil, deoarece aceste relații se bazează în primul rînd pe năzuința de apărarea păcii, spre reglementarea pe o cale normală a litigiilor dintre state și spre preîntîmpinarea primejdiei unui nou război. Existența acestor relații nu amenință pe nimeni. Tratatele de alianță dintre aceste state sînt îndreptate fie împotriva posibilității unei noi agresiuni germane, fie împotriva posibilității unei noi agresiuni din partea Japoniei. Aceasta înseamnă că relațiile bune dintre țările răsăritene nu urmăresc alte scopuri în afara menținerii păcii și dezvoltării de relații normale politice, economice și altele, atît între aceste state, cît și cu toate celelalte state.

V. M. Molotov a subliniat că în ședința din 15 februarie Bidault s-a pronunțat pentru principiul coexistenței statelor care au sisteme sociale diferite. Cred, a subliniat în această ordine de idei V. M. Molotov, că nici o țară nu trebuie să se amestece în treburile altor țări. Acesta este unicul principiu just al coexistenței normale între state, inclusiv statele care au orînduiri sociale diferite. Tocmai de aceea propunem ca în problema menținerii păcii toate țările europene, și nu numai cele europene, să fie privite nu ca două lagăre, ci ca un singur lagăr. Dacă în ceea ce privește orînduirea socială a statelor există două lagăre în problema menținerii păcii noi toți trebue să susținem principiul unui singur lagăr. Tocmai acest principiu stă la baza „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă". Noi propunem un tratat de securitate colectivă între toate statele europene care vor dori să participe la el, indiferent de orînduirea lor socială. Acesta este punctul de plecare al propunerii noastre.

DL Bidault, a spus în continuare V. M. Molotov, a rugat să se răspundă la întrebarea împotriva cui este îndreptat „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă". El a spus că acest tratat este îndreptat împotriva pactului nord-atlantic. Același lucru l-a spus dl Eden.

Trebuie să spun că acest fel de a pune problema oglindește dezinformarea răspîndită de o serie de organe de presă, dar nu corespunde situației reale. Răspund direct la întrebarea d-lui Bidault împotriva cui este îndreptat „Tratatul general european". El este o alternativă a „comunității defensive europene" deoarece acordul „Cu privire la comunitatea defensivă europeană" are drept scop reînvierea militarismului german. Noi însă sîntem împotriva reînvierii militarismului german și credem că Franța, Anglia și S.U.A. sînt de asemeni interesate să împiedice refacerea militarismului german.

Referindu-se la întrebarea dacă „Tratatul general european" este îndreptat împotriva pactului nord-atlantic, V. M. Molotov a spus că trebuie să se analizeze în mod concret unde, cum și ce fel de tratate vizează „Tratatul general european" și să se studieze această problemă. După cum s-a mai arătat, acest tratat este alternativa „comunității defensive europene". Ni s-a spus că la „comunitatea defensivă europeană" se aderă, deoarece nu există alternativă. Noi răspundem: această alternativă există și propunem să se dea atenție proiectului nostru de „Tratat general european". Acest tratat corespunde nu numai intereselor statelor care și înainte, în timpul războiului au fost împreună cu noi. El corespunde de asemenea intereselor poporului german, deoarece nu amînă rezolvarea problemei includerii Germaniei în sistemul general european de securitate, ci permite chiar de pe acum celor două părți ale Germaniei să intre în această uniune generală europeană.

Să luăm mai degrabă măsuri, a spus V. M. Molotov, pentru ca tratatul de pace cu Germania să fie încheiat, pentru ca Germania unită să aibă posibilitatea să participe la acest acord ca membru egal în drepturi.

Aici, a spus V. M. Molotov, s-au făcut o serie de observații critice la punctele 9, 7 și 10 din proiectul sovietic de Tratat general european. Sîntem gata, dacă este necesar, să discutăm aceste puncte din proiect și altele, precum și amendamentele care pot fi propuse în scopul îmbunătățirii acestui proiect. Dacă însă această se oglindește poziția corespunzătoare punctului de vedere comun al celor patru puteri.

V. M. Molotov a relevat lipsa de temei a observațiilor potrivit cărora „Tratatul general european" poate duce la precumpănirea în sistemul european a unui stat asupra celorlalte state. Dacă există asemenea temeri, sîntem gata să examinăm propunerile îndreptate spre [illegible] Sîntem gata să [illegible] observația lui Bidault că [illegible] îndreptată întotdeauna [illegible] securității colective [illegible] dacă lucrurile se [illegible] aplica guvernul [illegible] în cazul de față. [illegible] propunere precisă, [illegible] înfăptuirea securității [illegible] mai din partea F[illegible] înțelegere deosebită.

Dl Bidault, a [illegible] mi-a pus o întrebare [illegible] să dau [illegible] și să pun d-lui Bidault întrebarea dacă [illegible] dela locul a securității colective în Europa? Guvernele Franței, Angliei și Statelor Unite ale Americii sînt pentru sau contra ideei securității colective? Dacă proiectul nostru pentru asigurarea securității colective în Europa este insuficient, rugăm să se prezinte o altă propunere pentru înfăptuirea acestei idei. Ar fi important să se cadă de acord asupra faptului că în momentul de față nimeni dintre noi nu respinge ideea însăși a securității colective în Europa. Dacă noi toți sîntem pentru această idee, a spus în încheiere V. M. Molotov, mai departe totul se reduce la formulări concrete care ar putea fi făcute în conformitate cu dorințele noastre și care ne-ar putea satisface pe toți.

După V. M. Molotov a luat cuvîntul Dulles, care s-a eschivat de la un răspuns limpede la întrebarea concretă pusă de Molotov — S.U.A. sînt pentru sau contra ideii securității colective în Europa. Dulles a vorbit despre securitatea colectivă în întreaga lume, despre Charta Atlanticului, despre Charta O.N.U., dar nu a răspuns la întrebarea delegației sovietice. El a declarat că pentru a se pune capăt scindării Europei, trebuie să se pună capăt scindării Germaniei. El a susținut că drumul spre rezolvarea acestei probleme este indicat în planul lui Eden cu privire la problema germană deși, după cum a arătat delegația sovietică în cursul discuțiilor, acest plan urmărește în realitate permanentizarea scindării Germaniei și remilitarizarea Germaniei occidentale.

Bidault, care a luat cuvîntul după Dulles, nu a dat nici el un răspuns direct la întrebarea dacă guvernul Franței sprijină ideea securității colective în Europa. El a declarat că, după părerea lui, nu poate exista securitate colectivă numai pe un singur continent sau într-o singură parte a lumii.

La sfîrșitul ședinței, miniștrii au discutat ordinea de zi a lucrărilor lor ulterioare. V. M. Molotov a întrebat dacă delegația austriacă a fost autorizată să dea un răspuns la propunerile sovietice cu privire la problema austriacă. Eden a propus să se continue în următoarea ședință discutarea problemei austriace dacă delegația austriacă a primit aceste împuterniciri, iar în caz contrar să se discute problema germană. Propunerea nu a întîmpinat obiecțiuni.

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit.

Pentru ca anschlussul să nu se mai repete

Joi 18 februarie iau sfîrșit lucrările Conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. De pe acum mulți comentatori politici fac bilanțul lucrărilor conferinței și apreciază pozițiile delegațiilor celor patru puteri.

Multora dintre aceștia nu le poate scăpa una din caracteristicile esențiale ale conferinței: diferența dintre poziția delegației Uniunii Sovietice și poziția delegațiilor puterilor occidentale. Și în bilanțul ce se încheie mîine abundă propunerile concrete, clare, făcute de delegația sovietică în toate chestiunile discutate, începînd cu problema convocării unei conferințe a celor cinci mari puteri, cu participarea R.P. Chineză, în chestiunea unei conferințe mondiale cu privire la dezarmare, și în problema germană. Delegația sovietică, a făcut, de asemeni, la conferință propunerea de o deosebită importanță cu privire la asigurarea securității colective în Europa.

Consecventă liniei de a găsi căile pentru rezolvarea, prin bună înțelegere, a problemelor litigioase, delegația sovietică a făcut și în problema austriacă — ultima chestiune inscrisă pe ordinea de zi a conferinței — propuneri menite să ducă la semnarea chiar în cursul acestei săptămîni — în sala de conferințe — a tratatului de stat cu Austria.

Se pare însă că puterile occidentale continuă să adopte și în problema austriacă vechea lor politică de tergiversare a încheierii tratatului de stat cu Austria. După cum se știe cu toate că au trecut 8 ani de la eliberarea Austriei de sub jugul fascist și 7 ani de la începutul tratativelor cu privire la încheierea tratatului de stat cu Austria, acest tratat nu este nici pînă azi încheiat. Aceasta în ciuda faptului că în 1949 U.R.S.S., S.U.A. Anglia și Franța ajunseseră la un acord asupra majorității articolelor tratatului de stat cu Austria. De atunci și pînă azi — adică timp de 5 ani — puterile occidentale au refuzat să admită cîteva articole în forma propusă de U.R.S.S. De asemeni cele trei puteri occidentale au fabricat separat un așa numit „tratat prescurtat" care ocolea principalele probleme privind restabilirea unei Austrii independente și democrate, nesocotind de asemeni hotărîrile adoptate în 1943 la Moscova de către U.R.S.S., S.U.A. și Anglia.

In prezent, în cursul dezbaterilor cu privire la problema austriacă care au avut loc în ședințele din 12, 13, 14 și 16 februarie, miniștrii de externe ai puterilor occidentale au respins propunerile Uniunii Sovietice menite să asigure dezvoltarea unei Austrii independente și democrate.

Delegația Uniunii Sovietice a propus ca în textul tratatului de stat cu Austria să fie introdus un articol care să prevadă inadmisibilitatea atragerii Austriei în vreo coaliție agresivă împotriva oricărui stat care a participat la războiul împotriva Germaniei și la eliberarea Austriei. De asemenea, articolul prevede obligativitatea pentru Austria de a nu admite crearea de baze militare.

E de mirare împotrivirea miniștrilor occidentali față de acest articol clar și care este menit să preîntîmpine transformarea Austriei într-o bază militară? De sigur că nu. Căci în zonele de ocupație americană, engleză și franceză din Austria au fost create nenumărate baze militare. Și multe personalități americane nu au ascuns faptul că toate pregătirile militare din zonele occidentale din Austria sînt îndreptate împotriva țărilor democratice. In strategia americană, Austriei îi este rezervat un rol aparte deoarece se găsește în apropierea țărilor de democrație populară și se învecinează direct cu R.P. Ungară și R. Cehoslovacă. Acest fapt l-a recunoscut și revista burgheză engleză „Economist" care scria: „Ar fi o prostie să se neglijeze militarizarea unor regiuni din zona Salzburgului și posibilitatea construirii unor baze pentru avioanele de vînătoare cu reacție, în a căror rază de acțiune s-ar afla Balcanii". Nu trebuie uitată nici activitatea spionilor și diversioniștilor americani care au în Austria unul din cele mai importante centre de unde își duc activitatea criminală împotriva țărilor democratice, printre care și împotriva țării noastre.

Noile propuneri sovietice țin de asemeni seama de primejdia renașterii militarismului german care de pe acum nu-și ascunde intenția de a realiza un nou Anschluss. Modelul este oferit lui Adenauer și inspiratorilor lui de Hitler care în 1938 a anexat Austria Germaniei, după ce a ocupat-o, act cunoscut sub numele de Anschluss (unire — în limba germană).

Pare curios că miniștrii occidentali vorbesc despre „inactualitatea" garantării independenței Austriei, cînd nenumărate fapte vorbesc despre intenția cercurilor reacționare de la Bonn și din Austria de a organiza un nou Anschluss.

Cei mai activi propagatori ai ideii unirii forțate a Austriei cu Germania occidentală sînt monopoliștii vest-germani care doresc să pună din nou mîna pe industria austriacă. De altfel despre pregătirea noului Anschluss vorbesc deschis unele ziare reacționare. „Adenauer va primi Austria în schimbul Germaniei răsăritene pe care republica dela Bonn poate să o cuprindă numai mai tîrziu pe calea armelor" scria influentul ziar italian „Stampa". De asemeni nu poate fi trecută cu vederea nici agitația cercurilor guvernamentale din Austria și din Germania occidentală. Referindu-se la călătoria ministrului de externe austriac la Bonn, ziarele conservatoare engleze o caracterizau drept „primul pas spre al doilea Anschluss".

Nici în Austria deal̦tfel nu lipsesc fasciștii care agită ideia alipirii forțate a Austriei la Germania occidentală. La o întrunire a organizației fasciste austriace „Uniunea independenților" unul din conducătorii acestei organizații declara deschis „începutul unei noi etape în transformarea Austriei într-un stat german". Cu fraze identice a pregătit Hitler anschluss-ul în 1938.

Lucrurile au mers atît de departe încît și ziarul burghez austriac „Neues Osterreich" a scris: „Cînd ne încumetăm să amintim că Austria e un stat independent și să arătăm modest că drapelul statului austriac este roșu-alb-roșu și nu negru-roșu-auriu, unele ziare și reviste din Germania occidentală încep imediat să ne învinuiască de trădare a ideii Germaniei mari.. Noi nu putem asculta fără să protestăm cum politicieni de seamă, conducători ai coaliției guvernamentale vest germane, vorbesc despre marea Germanie care include și Austria".

Toate acestea nu pot fi contestate și tocmai deaceea trebuesc luate măsuri pentru a garanta securitatea Austriei împotriva unui nou Anschluss.

Acestei necesități îi răspunde propunerea sovietică care prevede retragerea trupelor celor patru puteri din Austria odată cu încheierea tratatului de pace cu Germania, adică atunci cînd vor exista garanții că Germania se va dezvolta pe o cale pașnică. Necesitatea prezenței mai departe a trupelor celor patru puteri în Austria este deci una din consecințele politicii puterilor occidentale care ridică piedici în calea încheierii tratatului de pace cu Germania.

Uniunea Sovietică ținînd seama de aspirațiile legitime ale poporului austriac a prevăzut ca trupele ce vor rămîne în Austria să nu îndeplinească funcțiuni de ocupație. De asemeni, din capitala Austriei, Viena, vor fi retrase trupele celor patru puteri.

Incă o manifestare a politicii prietenești a Uniunii Sovietice față de Austria este admiterea cererii guvernului austriac de a plăti în mărfuri unele datorii către U.R.S.S.

Desfășurarea discuțiilor în problema austriacă este urmărită cu deosebită atenție și de poporul nostru care este în mod direct interesat în crearea unei Austrii, factor de pace în Europa.

Aceasta, deoarece este cunoscut faptul că puterile occidentale transformă Austria într-o „fortăreață alpină", verigă în lanțul bazelor militare occidentale îndreptate împotriva țărilor democratice. Iar apoi există o legătură strînsă între planurile privind Anschluss-ul și planurile agresive americane în Balcani. Chiar acum cîteva zile ziarul reacționar italian „Tempo" recunoștea că proiectata călătorie a lui Adenauer la Atena are ca scop obținerea consimțămîntului la „crearea unei linii eficace dela Bonn la Ankara prin unirea regiunii strategice Rin și a regiunii dunăreano-balcanice prin Austria".

Precum se vede, și în problema austriacă, la conferința de la Berlin, există două linii. Delegația sovietică urmează linia consecventă, principială a Uniunii Sovietice de a lua hotărîri menite să servească poporului austriac cît și securității europene. Deasemeni delegația sovietică s-a declarat gata să asculte opiniile celorlalți delegați la conferință pentru a rezolva în mod pozitiv problema austriacă. „Noi propunem — a spus V. M. Molotov — să se ajungă aici la o înțelegere asupra unor condiții acceptabile pentru noi toți care să nu contravină intereselor niciuneia dintre cele patru puteri și să corespundă năzuințelor poporului austriac. O asemenea înțelegere ar corespunde intereselor întăririi păcii".

In același timp însă trupele americane organizează mari manevre în Austria ceea ce face să se nască îndoiala asupra dorinței americanilor de a părăsi această țară. Iar despre faptul că aceste manevre au fost organizate în timpul conferinței de la Berlin, ziarul austriac „Neue Zeit" scrie: „Zăngănitul tancurilor americane în Austria este acompaniamentul american la discuțiile de la Berlin privitoare la Austria".

Trebuie recunoscut că o asemenea muzică nu poate contribui la crearea unei atmosfere de înțelegere.

★

Felul cum se desfășoară discuțiile în problema austriacă la Berlin reamintesc cele scrise de ziarul burghez englez „Daily Herald" care referindu-se mai de mult la o fază anterioară actualelor discuții scria: „Se crează impresia că Uniunea Sovietică dorește un tratat complet, iar puterile occidentale unul parțial".

Aceste cuvinte se aplică perfect și actualelor tratative în problema austriacă de la conferința din Berlin.

SERGIU BRAND

Otto Grotewohl l-a primit pe V. S. Semenov

BERLIN 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 februarie Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane a primit pe V. S. Semenov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană și înalt comisar al U.R.S.S. în Germania, în legătură cu problemele legate de lucrările Conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Ședința din 16 februarie

BERLIN 16 (Agerpres). — Marți după amiază a avut loc cea de a 23-a ședință a Conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. S-a continuat discutarea punctului 3 al ordinei de zi, Tratatul de stat cu Austria. La ședință a participat și delegația austriacă condusă de L. Figl, care între timp o primit o serie de noi instrucțiuni din partea guvernului său.

Expunînd punctul de vedere al guvernului austriac, L. Figl a declarat între altele că este de acord cu clauzele articolului 35 din propunerea sovietică. In continuare el a declarat că, după cum a mai precizat, „Austria va face tot posibilul pentru a îndepărta orice influență militară a unei puteri străine. Aceasta înseamnă, a spus el, că nu vom tolera pe teritoriul nostru nici o bază militară aparținînd unei puteri străine". El a afirmat însă că nu consideră necesar amendamentul la articolul 33 privitor la amînarea retragerii din Austria a trupelor celor 4 puteri pînă la încheerea tratatului de pace cu Germania.

După o scurtă intervenție a lui J. Dulles, care a căutat din nou să demonstreze rolul „defensiv" al așa numitei „comunități europene" a urmat la cuvînt Bidault. El a declarat că întrucît articolul patru din proiectul sovietic de tratat prevede măsuri pentru împiedicarea unui anschluss, amendamentul la articolul 33 privitor la amînarea retragerii trupelor de ocupație ale celor patru puteri nu ar mai fi necesar. Ministrul de externe francez a căutat să ocolească faptul că propunerile sovietice referitoare la articolele 33 și 4 bis sînt expresia dorinței guvernului U.R.S.S. care urmărește asigurarea securității în Europa.

La reluarea lucrărilor, după o scurtă pauză, a luat cuvîntul Eden.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov, care a subliniat că delgația sovietică face toate eforturile pentru a se ajunge la semnarea Tratatului de stat cu Austria încă în cursul conferinței dela Berlin. V. M. Molotov a propus să se considere că problema Tratatului de stat cu Austria este în cea mai mare parte rezolvată urmînd ca discuțiile să fie limitate la cele două propuneri suplimentare privind articolele 4 bis și 33. V. M. Molotov a relevat declarația lui L. Figl, potrivit căreia Austria nu va tolera construirea de baze străine pe teritoriul său. El a subliniat că nu toate guvernele au făcut declarații atît de clare în favoarea păcii. Salutînd această declarație a guvernului austriac V. M. Molotov a declarat că aceasta îl îndreptățește să tragă concluzia că propunerea sovietică privitoare la articolul 4 bis, interzicînd stabilirea de baze străine pe teritoriul austriac, ar putea fi acceptată. In ceea ce privește amînarea retragerii trupelor celor patru puteri, V. M. Molotov a prezentat o nouă propunere potrivit căreia se aduce un amendament la articolul 33 din Tratatul austriac. In noua versiune, se arată că cele patru guverne vor avea dreptul după intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria să amîne temporar retragerea trupelor din zonele respective ale Austriei, urmînd ca această situație să fie reexaminată de cele patru guverne, cel mai tîrziu în anul 1955.

Dulles a adoptat o atitudine negativă față de noul amendament.

Incercînd din nou să pună capăt discutării problemei austriace, Bidault a susținut că ar fi momentul să se recunoască că asupra punctului 3 nu a intervenit nici un acord, deci în ședința următoare să se reia discutarea punctului 2 privitor la problema germană. V. M. Molotov a insistat însă asupra aprofundării problemei austriace cerînd să se continue discutarea ei într-o ședință viitoare. La sfîrșitul ședinței de marți s-a stabilit ca discutarea problemei austriace să fie continuată în ședința de joi.

Recepția oferită de W. Pieck în cinstea lui V. M. Molotov

BERLIN 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 februarie, Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, a oferit o recepție în cinstea ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov și a delegației sovietice la conferința miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

La recepție au luat parte A. A. Gromiko, I. A. Malik, G. N. Zarubin, S. A. Vinogradov, G. M. Pușkin, L. F. Ilicev, I. I. Ilicev, N. T. Fedorenko, T. A. Fedenko, D. A. Jukov și alți consilieri și experți ai delegației sovietice.

La recepție au participat de asemenea V. S. Semenov, ambasadorul U.R.S.S. în R.D. Germană, precum și șefi ai ambasadelor și misiunilor, acreditați pe lîngă guvernul Republicii Democrate Germane.

Din partea germană au participat la recepție J. Dieckmann, președintele Camerei Populare a R.D. Germane, O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, W. Ulbricht, L. Bolz, H. Rau, O. Nuschke, H. Loch, P. Scholz, vice-președinți ai Consiliului de Miniștri.

La recepție, președintele W. Pieck și V. M. Molotov au rostit cuvinte calde de salut.

O acțiune samavolnică a autorităților franceze

Arestarea lui Jacques Denis

BUDAPESTA 16 (Agerpres). — M. T. I. transmite:

Jacques Denis, secretarul general al F.M.T.D. a fost arestat de autoritățile franceze.

In legătură cu această acțiune arbitrară Secretariatul F.M.T.D. a dat publicității un comunicat în care amintește că, cu un an și jumătate în urmă, guvernul francez a arestat fruntași ai mișcării muncitorești din Franța și fruntași ai Uniunii Tineretului Republican din Franța sub învinuirea că activitatea lor îndreptată împotriva politicii coloniale a guvernului și împotriva războiului din Vietnam prejudiciază securitatea de stat a Franței. A fost emis de asemenea un mandat de arestare împotriva lui Jacques Denis. Valul protestului popular a făcut însă ca arestații să fie scoși din cauză și puși în libertate.

Secretariatul F.M.T.D. protestează energic împotriva arestării secretarului său general și cere punerea lui imediată în libertate. Secretariatul F.M.T.D. își exprimă simpatia și solidaritatea cu Jacques Denis și propune tuturor organizațiilor sale să protesteze pe lîngă guvernul francez și Camera de punere sub acuzare a Curții de apel, cerînd punerea imediată în libertate a lui Jacques Denis.

★ ★ ★

Tineretul muncitor din țara noastră află cu deosebită indignare despre arestarea samavolnică în Franța a lui Jacques Denis, secretar general al Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Această acțiune a autorităților franceze nu are nici un temei legal și dovedește că anumite cercuri agresive din occident, în timp ce pălăvrăgesc despre intențiile lor, chipurile pașnice, întreprind acțiuni îndreptate împotriva luptătorilor pentru pace.

Tineretul romîn își exprimă simpatia și solidaritatea sa cu Jacques Denis, conducător iubit al luptei tineretului democrat pentru pace.

Alături de milioanele de membri ai F.M.T.D., alături de toți tinerii care iubesc pacea, tineretul țării noastre cere imediata punere în libertate a lui Jacques Denis.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.